

อิทธิพลของเมืองที่มีต่อเยาวชนชนบท
ในจังหวัดพิษณุโลก

THE URBAN INFLUENCE UPON RURAL YOUTH
IN CHANGWAT PHITSANULOK

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรีชา สุกใส

ได้รับทุนอุดหนุนจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
ประจำปีการศึกษา 2540 สำนักงานสภาสถาบันราชภัฏ
กระทรวงศึกษาธิการ
ภาควิชาสังคมวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ก)

คำนิยม

การวิจัยครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยเพราะได้รับการสนับสนุนทางการเงินจากสถาบัน
ราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก ด้านกำลังใจจากคณะผู้บังคับบัญชาของผู้วิจัย ด้านวิชาการจาก
กรมการพัฒนารัฐบาล กรมการปกครองและจากเยาวชนทุกท่านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย
ผู้วิจัยขอขอบคุณด้วยความซาบซึ้ง เป็นอย่างยิ่ง

ทั้งนี้ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์สาขาพัฒนาสังคมที่จุดประกายแนวความคิดและให้คำแนะนำ
ที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัยครั้งนี้และนักศึกษาโครงการการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำการ
ห้อง 11/37 และ 11/38 ที่เป็นพันธมิตรทางวิชาการทำงานดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบังเกิด
ประสิทธิผลความมุ่งหมายของผู้วิจัยทุกประการ

ปรีชา สุภัสสร
(ศศ.ปรีชา สุภัสสร)

พฤษภาคม 2541

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

เนื้อความย่อ

การวิจัยครั้งนี้มุ่งที่จะศึกษาวิเคราะห์ถึงอิทธิพลของเมืองทางด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมที่มีต่อเยาวชน ซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15-25 ปี ในจังหวัดพิษณุโลก โดยประมวลข้อเท็จจริงด้วยวิธีการตามหลักวิทยาศาสตร์ ของการวิจัยทางสังคมศาสตร์

สำหรับวิธีการศึกษา ได้คัดเลือกตัวอย่างของเยาวชนในทุกอำเภอในเขตจังหวัดพิษณุโลก นอกจากนี้ได้ทำการเลือกคำตอบที่เป็นตัวแทนของจังหวัดและเลือกหมู่บ้านตามระดับการพัฒนา ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ การพัฒนาสูงและการพัฒนาต่ำ วิธีการเลือกตัวอย่างใช้วิธี Multi-stage Sampling ซึ่งได้ตัวอย่างรวมทั้งสิ้น 360 คน จาก 18 หมู่บ้าน หมู่บ้านละ 20 คน ใน 2 ตำบล การเก็บข้อมูลภาคสนามได้เริ่มและเสร็จสิ้นภายในเดือนเมษายน 2541 ได้มาข้อมูลนั้นมาจัดระเบียบของข้อมูล และทำการวิเคราะห์ทางสถิติในรูปของร้อยละ และค่าเฉลี่ยต่าง ๆ มีการทดสอบค่า χ^2 เพื่อหาว่าเป็นไปตามข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ข้อมูลที่ได้จัดอยู่ในรูปของความถี่ การวิเคราะห์จึงเป็นแบบ Nonparametric สำหรับข้อสมมติฐานในการวิเคราะห์คือ เยาวชนชนบทในท้องที่ที่มีระดับการพัฒนาแตกต่างกันจะได้รับอิทธิพลของเมือง ด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่า เยาวชนชนบทใน จังหวัดพิษณุโลก ส่วนใหญ่ การศึกษาสูงสุดจากระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีพี่น้องท้องเดียวกัน 5-6 คน รู้จักกับเพื่อนต่างเพศที่รักใคร่ชอบพอด้วยตนเองมากกว่าคนอื่นแนะนำและมีการพบสนทนากับเพื่อนต่างเพศบ่อยครั้งในขอบเขตของชนบทธรรมนิยมไทยที่ดี ได้เข้าไปมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมของหมู่บ้านทั้งอุทิศร่างกายและทุนทรัพย์ ความรู้ในการประกอบอาชีพได้รับจากบิดามารดามากกว่าแหล่งอื่น

อิทธิพลของเมืองที่มีต่อเยาวชนทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ได้แก่ การย้ายถิ่นที่มีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น เหตุที่ต้องการย้ายถิ่นเพราะความยากแค้นในการประกอบอาชีพ จึงต้องการไปทำงานรับจ้างในเมืองเพื่อเพิ่มพูนรายได้ ซึ่งเป็นอีกอาชีพหนึ่งนอกเหนือจากอาชีพการทำเกษตรที่มีอยู่เดิม เยาวชนบางกลุ่มใช้เวลาว่างไปเที่ยวในเมือง ความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับการศึกษาที่สูงขึ้นมีมาก สื่อมวลชนเป็นแหล่งให้ความรู้ในการประกอบอาชีพแก่เยาวชน

การเลือกคู่ครองไม่ยึดถือเกณฑ์อายุชาย อายุมากกว่าหญิงเสมอไป และมีการวางแผนมีบุตรที่เอื้อต่อการวางแผนครอบครัว เมื่อเกิดปัญหาด้านการเงินสามารถหยิบยืมได้จากพ่อแม่และญาติผู้ใหญ่ แต่มีบางกลุ่มกู้ยืมเงินตามกฎหมายจากสหกรณ์นายทุนและธนาคาร ราคาผลผลิตการเกษตรทราบจากการประกาศทางวิทยุและพ่อค้า ผลผลิตที่ได้ส่วนใหญ่มาขายให้กับพ่อค้าในเมือง

ความคิดเห็นของเยาวชนต่อพิธีสำคัญในประเพณีการแต่งงาน ยังคงเป็นการผูกข้อมือ และการเลี้ยงพระ การเลือกผู้ขันยัดถือบุคคลที่มีเหตุผลและมีความยุติธรรม การดำเนินชีวิตยังคงยึดมั่นในคุณธรรมอันเป็นคำสอนของพุทธศาสนาข้อหาที่ได้ศึกษาได้รู้มากกว่าข้ออื่น ต้องการที่จะยึดอาชีพค้าขายหากมีการเปลี่ยนอาชีพ ขอบที่จะใช้เวลาว่างฟังวิทยุ และคิดว่าผลผลิตของตนจะขายได้ราคาดีเหมือนผลผลิตขายในเมืองและรัฐบาลรับซื้อในราคาประกันมากกว่าการนำผลผลิตส่งให้กับสหกรณ์การเกษตร

การศึกษาในครั้งนี้พบว่า เยาวชนชนบทในแต่ละระดับของการพัฒนา จะได้รับอิทธิพลของเมืองเหมือนกัน เกือบทุกแง่มุมอันเป็นการค้านกับข้อสมมติฐานที่ตั้งเอาไว้ ยกเว้นความต้องการที่จะศึกษาต่อการใช้เวลาว่างไปเที่ยวในเมืองการทราบราคาผลผลิตจากสื่อมวลชนและการได้รับความรู้ในการประกอบอาชีพจากสื่อมวลชนของเยาวชนที่ยอมรับกับข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อนำข้อมูลสรุปของแต่ละระดับการพัฒนามารวมเป็นภาพเดียวกันทั้งหมด ก็แสดงให้เห็นถึงภาพจริงของอิทธิพลของเมืองที่มีต่อเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จึงจะเป็นประโยชน์กับผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสังคม จะได้ทราบสภาพที่เป็นจริงในชนบทของเยาวชนได้อย่างชัดเจน และจะเป็นแนวทางในการทำงานของหน่วยงานของรัฐได้รับผลดีคุ้มค่ายิ่งกว่างบประมาณที่ต้องใช้จ่ายไปได้

ABSTRACT

The purpose of this study is to analyze the influence of the urbanization in the society, economics and culture towards the single youth aged 15-25 in Phitsanulok province by codifying the truth with the scientific method of the social science research.

The method used in this study was that some youth in the areas of every districts in Phitsanulok province was chosen as an example. In addition, some tambon and the developing-village were chosen as the representatives of the two provinces which were divided into two levels. That is, the higher developed-villages and the lower developed ones. The population used was by Multi-Stage Sampling which was consisted of 360 persons from 18 villages each of 20 persons in two tambons. The collection of the field data was begun and analyzed statistically in percentage and some average. The scale value of χ^2 was examined whether it was as the hypothesis given. The data maintained were made in frequency and the analysis was the form of nonparametric. The hypothesis based on the analysis was that the youth, In the rural areas where were differently developed, had maintained the influence of the urbanization in the social, economical and cultural status.

The result of this study was that the majority of the youth in rural areas in Phitsanulok province completed their education in secondary educational level. They are the members of 5-6 of each family. They got to know the opposite sex-friends by favor of each other than that of the introduction from the others and often conversed with them by keeping Thai tradition. They also participated in the activity of

the village by devoting their powers and money. Besides, Their parents taught them how to do work more that they got from other sources.

The tendency of the immigration to the urban is influenced to the yputh in the society, economics and culture. The reasons for their immigration were that of their lackage of living, so that they went to work in the urban in order to increase their income which is one of their profession except their original agriculture. Some of the youth spent their spare time in the urban. The need to continue their higher education is much increasd. the mass medias is a source for the youth to get moro knowledge for their profession. The choosing of wedding is not always based on that of men were older than women and the plan of having children concerned with the family planning. They might borrow some money from parents and close relatlives when they had had some problems about finance; however, some borrowed money from the co-operative, the capitalist and the bank by means of the law. The price of the agricultural product is infomed by the radio-broadcast and the merchant, and the major product obtained was conducted to sell to the urban merchant.

The opinion of the youth towards the importance of the wedding ceremony is based on the handd tying and gave food to monks, and the leader election depended on the person who is reasonable and just. The ways of their lives are fixed on the teaching of Buddha in the case of doing bad deserve bad and doing good deserve good than other things. If there is a good choice to alter their profession, they prefer to sell thing to other profession. Most of the youth spent their leisure time in listening to the adio programme and hoped their

product would be sold in good price when selling in the urban and wanted the government to by their products in guaranteed price that of conducting to the agricultural co-operative.

The study concluded that the youth of each developed level in rural areas was influenced by the urbanization in all cases. This was against the hypothesis given; except that of the need to continue studying. spent their free time in urban, knew price of the agricultural product from mass media and the mass medias is a source for the youth to get more knowledge for their profession which was agree with the hypothesis. When concluded each of the developed level combined in unity, it was, looking visually, show that the youth in rural areas in Phitsanulok province was influenced by the urbanization. It was highly utilized for those who concerned with the Social development and they vividly knew the facts about the youth in rural areas. In addition was an approach for the department of the government to ractice appropriately.

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Pibulsongkram Rajabhat University

สารบัญ

	หน้า
คำนิยม	(ก)
เนื้อเรื่องย่อ	(ข)
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(3)

บทที่ 1 บทนำ

เยาวชนกับการพัฒนาประเทศ	1
สภาพของเยาวชนไทย	3
วัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย	6
วิธีการวิจัย	10
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	11
การเก็บข้อมูล	14
เทคนิคในการวิเคราะห์	14
ข้อจำกัดในการศึกษา	14

บทที่ 2 แนวความคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	16
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	16
ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลเมืองต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมและ	18
วัฒนธรรมของคนไทย	19
นิยามศัพท์	25

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	27
ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง	27
การพิสูจน์สมมติฐาน	54
บทที่ 4 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	62
ผลการวิจัย	62
ผลการทดสอบสมมติฐาน	63
ข้อเสนอแนะ	64
บรรณานุกรม	65
ภาคผนวก แบบสอบถาม	68

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Pibulsongkram Rajabhat University

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามอายุ	28
2	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามระดับการศึกษา	29
3	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามจำนวนพี่น้อง ร่วมบิดามารดาเดียวกัน	30
4	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามอาชีพรองนอกเหนือ จากการทำนา	31
5	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการปฏิบัติตนในการ พบกับเพื่อนต่างเพศ	32
6	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามลักษณะการรู้จักกับ เพื่อนต่างเพศ	33
7	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการสนทนากับเพื่อน ต่างเพศในหนึ่งเดือน	34
8	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามความต้องการมี บุตรหลังแต่งงาน	35
9	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามความต้องการ การย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน	36
10	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามสาเหตุของความ ต้องการการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน	37
11	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการให้ความร่วมมือ ในกิจกรรมหมู่บ้าน	38
12	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามสาเหตุที่ไม่ได้ ศึกษาต่อ	39

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
13	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามแหล่งที่ทำให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ	40
14	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการใช้เวลาว่างในการเที่ยว	41
15	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการกู้ยืมเงิน	42
16	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามแหล่งเงินกู้	43
17	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามแหล่งแจ้งราคาผลผลิตทางการเกษตร	44
18	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร	45
19	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามความคิดเห็นต่อพิธีสำคัญในประเพณีแต่งงาน	46
20	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการยึดคุณธรรมในการดำเนินชีวิต	47
21	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามความคิดเห็นต่อเกณฑ์อายุในการเลือกคู่ครอง	48
22	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามความคิดเห็นต่อเกณฑ์ในการเลือกผู้นำ	49
23	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น	50
24	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการใช้เวลาว่าง	51

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
25	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามอาชีพที่ต้องการ จะยึดเป็นอาชีพหลัก	52
26	แสดงการกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการขายผลผลิต ที่คิดว่าจะได้ราคาดีที่สุดใน	53
27	แสดงการทดสอบข้อสมมติฐานอิทธิพลของเมืองทางด้านสังคม เศรษฐกิจและ วัฒนธรรมที่มีต่อเยาวชน	56
28	แสดงอิทธิพลของเมืองกับเกณฑ์ในการเลือกคู่ครอง	57
29	แสดงอิทธิพลของเมืองกับความต้องการมีบุตร	57
30	แสดงอิทธิพลของเมืองกับความต้องการการอพยพย้ายถิ่น	58
31	แสดงอิทธิพลของเมืองกับความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป	58
32	แสดงอิทธิพลของเมืองกับการได้รับความรู้ในการประกอบอาชีพจากสื่อมวลชน	59
33	แสดงอิทธิพลของเมืองกับการใช้เวลาว่างไปเที่ยวในเมือง	59
34	แสดงอิทธิพลของเมืองกับการกู้ยืมเงินตามกฎหมายจากแหล่งเงินกู้ยืม	60
35	แสดงอิทธิพลของเมืองกับการทราบราคาผลผลิตจากสื่อมวลชน	60
36	แสดงอิทธิพลของเมืองกับการขายผลผลิตให้กับพ่อค้าในเมือง	61

บทที่ 1

บทนำ

ในปัจจุบันนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า การเปลี่ยนแปลงสังคมในด้านต่าง ๆ ดำเนินไปอย่างรวดเร็วและกว้างขวางมากจนแทบจะไม่มีที่ไหนที่การเปลี่ยนแปลงจะส่งผลไปไม่ถึง การเปลี่ยนแปลงในแต่ละแห่งของสังคมนี้มีผลกระทบต่อวิถีชีวิตของบุคคลในสังคมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

แหล่งที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสังคมด้านต่าง ๆ ในปัจจุบันนี้ส่วนใหญ่มาจากตัวเมือง ซึ่งเป็นศูนย์รวมความเจริญทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมสมัยใหม่ เทคโนโลยีและวิทยาการใหม่ ๆ ส่วนแต่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเบื้องต้นจากภายในเมือง จากที่แจ้งแพร่กระจายไปสู่ชนบทจึงเป็นแหล่งที่มีความเจริญทางเทคโนโลยีและวิทยาการน้อยกว่าอัตราการยอมรับวัฒนธรรมและการเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นทางสังคมสมัยใหม่นั้น คาดว่าจะมีมากในกลุ่มเยาวชนชนบทก็เช่นกันได้พบว่าเยาวชนชนบทนั้น มีการยอมรับวัฒนธรรมสมัยใหม่อย่างรวดเร็วมากข้อนี้สังเกตจากการแต่งกาย วิถีทางแห่งชีวิตการเลือกประกอบอาชีพและการตื่นตัวในการแสวงหาโอกาสที่ดีกว่าของชีวิต เป็นต้น

อิทธิพลของวัฒนธรรมเมืองได้แผ่ครอบคลุมวิถีทางแห่งชีวิตของเยาวชนในชนบททุกภาคของประเทศไทย เยาวชนรุ่นใหม่ที่ในชนบทได้พยายามเปลี่ยนแปลงวิถีทางการดำเนินชีวิตแบบชาวเมืองที่เขาได้มีโอกาสไปสัมผัสหรือได้พบเห็น อิทธิพลของสื่อสารมวลชนที่แพร่กระจายในหมู่ประชาชนทั่วไปในรูปของวิทยุ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ และเอกสารสิ่งพิมพ์นั้น ได้มีส่วนเร่งเร้าให้เยาวชนในชนบทพยายามทุกวิถีทางเพื่อทำตามในสิ่งที่เขาเชื่อว่า "ทันสมัยกว่า" "สูงส่งกว่า" และมี "ศักดิ์ศรี" เหนือกว่าแบบอย่างของชีวิตที่เขาได้ดำเนินมาตามแบบอย่างของบรรพบุรุษ

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลกนั้น อิทธิพลของเมืองก็ได้เข้ามาครอบคลุมและสร้างพฤติกรรมแบบใหม่หลายอย่าง ซึ่งมีลักษณะแตกต่างจากเดิม ค่านิยมแบบใหม่ที่ทำได้เป็นที่ยอมรับกันมากในกลุ่มเยาวชน เช่น ความสัมพันธ์ที่เป็นอิสระมากขึ้นในกลุ่มสมาชิก การแสวงหาโอกาสเพื่อพัฒนาชีวิตของตนเองให้อยู่ในสถานภาพสูงชันทางเศรษฐกิจ และการ

ศึกษาโดยการอพยพย้ายจากภูมิลำเนาเดิมของตนไปยังตัวเมืองต่าง ๆ ของประเทศ เป็นต้น
ลักษณะดังกล่าวนี้เป็นที่ปรากฏชัดทั่วไป จากสถิติที่ปรากฏในเอกสารของทางราชการ

แบบอย่างของค่านิยมที่เคยได้รับการตีค่าสูงส่งและเป็นเอกลักษณ์อันดีงามของสังคมไทย
โดยเฉพาะค่านิยมตามประเพณีนั้นกำลังเปลี่ยนแปลง เยาวชนจำนวนมากตามชนบทได้ละทิ้งภูมิ
lag เติมนิยมของตนเพื่อการแสวงหาสิ่งที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นค่านิยมสมัยใหม่ในรูปของการ
ตีพิมพ์สมบัติที่สะสมไว้มากขึ้น ความมีเสรีภาพในการดำเนินชีวิตและหาประสบการณ์ สิ่งที่เป็น
ปัญหาในที่นี้คือ การไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และหลักการอันเป็นระบบซึ่งนำไปสู่การแสวงหาสิ่งที่
ดีกว่าในชีวิตอันเหมาะสม บ่อยทีเดียวที่เยาวชนจำนวนมากได้หันไปใช้วิธีการทางลัดอันที่จะ
ได้ซึ่งสิ่งที่ต้องการ เช่น การยอมตัวเป็นโสเภณีของเยาวชนหญิง การปล้นทรัพย์และการฉ้อ
ทรัพย์จากบุคคลอื่นของเยาวชนชาย เป็นต้น ปรากฏการณ์ดังกล่าวนี้เกิดขึ้นเพราะอำนาจของ
การเปลี่ยนแปลงค่านิยมในเรื่องของวัตถุที่มีความสำคัญมากเหนือสิ่งอื่นใดทั้งหมด

เมื่อเกิดปัญหาเช่นนี้แล้วหากไม่พยายามหาแนวทางแก้ไขปรับปรุงสิ่งต่าง ๆ ให้ดีขึ้น
หรือทำให้เหมาะสมแล้วจะกลายเป็นปัญหาที่สะสมไว้มากขึ้นจนยากแก่การแก้ไข และปัญหาหลาย
อย่างในสังคมเมืองส่วนหนึ่งเกิดจากเยาวชนที่อพยพไปอยู่แล้วปรับตัวไม่ได้ เยาวชนเหล่านี้
จะแสดงพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนจากปกติ เช่น พฤติกรรมผิดกฎหมายและผิดศีลธรรมดังที่เห็นกัน
โดยทั่วไปในสังคมเมือง

อย่างไรก็ดีสิ่งที่เป็นปัญหาให้ผู้ทำการวิจัยสนใจที่จะทำการศึกษานั้นคือ พฤติกรรมของ
เยาวชนในชนบท ซึ่งอยู่กับท้องที่ในชนบทโดยไม่ได้อพยพไปอยู่ในเมือง ผู้วิจัยต้องการที่จะทราบ
ว่าอิทธิพลของเมืองที่ได้แพร่กระจายไปยังชนบทนั้นมีผลกระทบต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ของเยาวชน
อย่างไรบ้าง เพราะเยาวชนในชนบทเหล่านี้ก็คือ ผู้ที่จะสืบต่อวัฒนธรรมประเพณีและวิถีทาง
ดำเนินชีวิตอันท้องถิ่น และเป็นผู้รับผิดชอบต่อชีวิตในชนบทโดยส่วนรวม เป็นที่ทราบกันดีว่าความ
เจริญรุ่งเรืองของเศรษฐกิจไทยโดยส่วนใหญ่นั้นขึ้นอยู่กับเศรษฐกิจของชาวชนบทมาก ถ้าหากผู้ที่
รับผิดชอบต่อเศรษฐกิจในชนบทมีพฤติกรรมไม่เป็นที่น่าพอใจแนวทางเหมาะสมและข้อนี้ไม่มีผลกระทบต่อ
ลักษณะพฤติกรรมทางสังคมและวัฒนธรรมอย่างอื่นด้วย

จากปัญหาดังกล่าวมา ผู้วิจัยจึงตัดสินใจศึกษาว่ามีอิทธิพลเมืองประเภทใดบ้างที่มีต่อ
เยาวชนในชนบทซึ่งเป็นเหตุให้เยาวชนถูกครอบงำจนกระทั่งสามารถเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไป

งานทางไม่เป็นระเบียบในสังคม ทั้งนี้ผู้วิจัยจะทำการศึกษาประเภทของอิทธิพลเมืองที่สำคัญใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม

สาเหตุที่เลือกเยาวชนในชนบทของจังหวัดพิษณุโลกเป็นเพราะว่าดินแดนแห่งนี้ประชาชน มีวิถีชีวิตตามประเพณีที่เคยได้รับยกย่องว่าดีมีคุณค่า วัฒนธรรมมีความละเอียดละวมและสูงส่ง เป็น ที่ประทับใจแก่ผู้ที่ได้มาพบและสัมผัส ประชาชนเมื่อชยาศยามตรีดี ใจคอเอนเป็นและเป็นกุศล ภูมิประเทศก็อยู่ในสภาพที่เหมาะสมแก่การเพาะปลูกและการประกอบอาชีพอื่น ๆ แต่ในปัจจุบัน นี้วัฒนธรรมที่ได้รับการยกย่องดังกล่าวกำลังถูกอิทธิพลของวัฒนธรรมแบบเมืองสมัยใหม่รุกราน งานที่หลายแห่งพฤติกรรมของประชาชนกำลังเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ขัดแย้งกับระเบียบประเพณี อันดีงามของท้องถิ่น ผู้วิจัยมองเห็นว่าน่าจะมีการศึกษาและวางแนวทางการบำรุงรักษาแบบ อย่างทางสังคม วัฒนธรรมและเศรษฐกิจของชนบทจังหวัดพิษณุโลก ในส่วนที่เหมาะสมกับสภาพ อันดีงามของท้องถิ่น การทำเช่นนี้จะเป็นไปได้ก็จะต้องเริ่มต้นที่เยาวชนเป็นสำคัญ เพราะเยาวชน ในวันนี้คือผู้ใหญ่ที่จะต้องรับผิดชอบต่อประเทศชาติในวันหน้า

เยาวชนกับการพัฒนาประเทศ

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ทั้งนี้เพราะในการ ประกอบการใด ๆ ก็ตามจำเป็นต้องอาศัยแรงงานและสติปัญญาของ "ทรัพยากรมนุษย์" (Human Resource) เพื่อให้งานเกิดผลขึ้นมา มนุษย์ทุกเพศและทุกวัยย่อมมีความสำคัญต่อการพัฒนาทั้งสิ้น สังคมทุกสังคมต่างได้กำหนดภาระหน้าที่ของมนุษย์ในแต่ละกลุ่มอายุ เพื่อความอยู่รอดและความ ก้าวหน้าของสังคมตามความเหมาะสมของแต่ละสังคมไป

เยาวชนเป็นชีวิตช่วงหนึ่งของมนุษย์ซึ่งจัดได้ว่า เป็นทรัพยากรที่สำคัญทางสังคม ทั้งนี้ เพราะเยาวชนจะต้องทำหน้าที่สืบทอดวัฒนธรรมและความยั่งยืนทางสังคมต่อไปในภายภาคหน้า เยาวชนเปรียบเสมือนผู้ขึ้นาคดของสังคมแต่ละสังคม หากช่วงชีวิตนี้ถูกทอดทิ้งปล่อยปละละ เลຍ เสียก็เท่ากับว่าสังคมอาจต้องสูญเสียอนาคตที่ดีของชาติไป และอาจคาดได้ว่าสังคมนั้นจะต้อง ประสบกับความยุ่งยากหรืออาจถึงความหายนะได้ ดังคำกล่าวของเตโณนิจชีวกัถี ซึ่งอ้างถึง ทรัพย์ กฤษณิน และพลโทแสวง เสนาณรงค์ ในศักยภาพของคนหนุ่มสาวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจ

และสังคมของประเทศว่า "สังคมใดที่ละเลยต่อเยาวชนสังคมนั้นไม่มีอนาคต" (Any society ignores the young that society has no future) เป็นที่ยอมรับกันในประเทศทั่วโลกว่า เยาวชนคือทรัพยากรและพลังที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศกำลังพัฒนา เช่น ประเทศไทย ซึ่งมีลักษณะสังคมเป็นแบบเกษตรกรรม และมีประชากรส่วนใหญ่อายุถึงร้อยละ 85 อาศัยอยู่ในชนบท ตามสถิติการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับ An และเยาวชน ในปี พ.ศ. 2533 พบว่า จากจำนวนประชากร 41.8 ล้านคน มีผู้มีอายุระหว่าง 15-24 ปี จำนวน 9.9 ล้านคน และมีเด็กและเยาวชนรวมกันแล้วประมาณครึ่งหนึ่งของจำนวนประชากรทั้งประเทศ ในจำนวนเด็กและเยาวชนดังกล่าวร้อยละ 86.1 อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล แสดงให้เห็นถึงความสำคัญอย่างยิ่งของเยาวชนชนบทในสังคมไทย เยาวชนเหล่านี้จะเป็นพื้นฐานและกำลังสำคัญของประเทศในอนาคต จึงสมควรอย่างยิ่งที่เยาวชนนั้นจะได้รับการศึกษา เพื่อการส่งเสริมและการพัฒนาคุณภาพของชีวิตให้ก้าวหน้าไปในทิศทางที่ถูกต้องรวดเร็ว

๒๕. ไทยนั้นเป็นประเทศที่กำลังพัฒนา วัตถุประสงค์ที่สำคัญก็คือ ให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจและส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนแปลงในสถาบันต่าง ๆ ของสังคม ในระยะแรกการพัฒนามุ่งไปยังการพัฒนาเทคนิคการผลิตและสาธารณูปโภคต่าง ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานทางการเพิ่มทุนและปรับปรุงผลผลิต ดังจะเห็นได้จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 ซึ่งเริ่มขึ้นในปี พ.ศ. 2504 มีระยะเวลา 6 ปี แผนนี้เน้นหนักในด้านสาธารณูปโภค ต่อมารัฐบาลได้เริ่มเล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนากำลังคนเป็นกำลังสำคัญยิ่งในการวางพื้นฐานการพัฒนาประเทศ จึงมีนโยบายเพื่อการพัฒนาคนในด้านต่าง ๆ ทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น การขยายการศึกษาในระดับต่าง ๆ นโยบายนี้ถือว่า "ทรัพยากรกำลังคนเป็นปัจจัยที่มีค่าที่สุดอย่างหนึ่งของประเทศ" ดังปรากฏชัดในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 3 และฉบับที่ 4 ในการพัฒนากำลังคนนั้นการพัฒนาเยาวชนนับว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งจากโครงสร้างประชากรของสำนักงานสถิติแห่งชาติ จะเห็นว่าเยาวชนเป็นสัดส่วนใหญ่และเป็นส่วนที่มีผลต่อการผลิตของประเทศเป็นอันมาก สำหรับเยาวชนนั้นรัฐบาลก็ได้มีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาคุณภาพโดยเฉพาะในตอนปลายแผนที่ 6 และในการวางโครงสร้างของแผนที่ 8 ซึ่งจะกำลังใช้ต่อไป ดังจะเห็นได้จากการที่รัฐบาลประกาศให้ใช้นโยบายเยาวชนแห่งชาติฉบับใหม่อนุมัติให้ส่งเสริมเยาวชน 9 ประการคือ

1. รัฐพึงส่งเสริมเยาวชนให้เป็นพลเมืองดี โดยถือว่าเยาวชนเป็นทรัพยากรอันมีค่า ซึ่งหน่วยงานของรัฐและเอกชนพึงช่วยเหลือคุ้มครอง การส่งเสริมและสนับสนุนเยาวชน รัฐพึงจัดให้ทั่วถึงและบริบูรณ์

2. รัฐพึงส่งเสริมเยาวชนให้มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และมีความเคารพในสิทธิ หน้าที่ของตนเองและของผู้อื่น มีระเบียบวินัย มีความเคารพและปฏิบัติตามกฎหมาย และหลักธรรม

3. รัฐพึงส่งเสริมให้เยาวชนเป็นผู้มีความสำนึกในการเป็นคนไทยร่วมกันมีความกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศ และตระหนักในความมั่นคงปลอดภัยของชาติ

4. รัฐพึงส่งเสริมเยาวชนให้เป็นผู้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีความรักถิ่นฐาน รักษาและส่งเสริมวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ

5. รัฐพึงส่งเสริมให้เยาวชนมีความขยันหมั่นและผดุงความเสมอภาค ความสุจริต ความยุติธรรม และความสามัคคี

6. รัฐพึงส่งเสริมให้เยาวชนเป็นผู้มีบุคลิกดี มีสุขภาพและอนามัยสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจและปัญญา รู้จักบำเพ็ญสาธารณประโยชน์ และเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา

7. รัฐพึงส่งเสริมให้เยาวชนเป็นผู้มีความสามารถในการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างมีความรู้แสวงหาความจริง ประหยัด มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และรู้จักแก้ปัญหาด้วยปัญญาอย่างดี

8. รัฐพึงส่งเสริมให้เยาวชนให้ได้รับการศึกษาตามแนวนโยบายแห่งรัฐ เพื่อการประกอบสัมมาชีพและรู้จักคุ้มครองป้องกันตนเองจากสิ่งแวดล้อมอันไม่เหมาะสมต่อชีวิต และเป็นภัยต่อสังคม

9. รัฐพึงส่งเสริมให้เยาวชนเป็นผู้มีประสบการณ์ในทางเสริมสร้างสันติสุขและสัมพันธไมตรีกับเยาวชนทั่วโลก

นอกจากนี้รัฐบาลได้ตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ (ส.ย.ส.) ขึ้นในปี 2521 เพื่อทำหน้าที่ในการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนและบริการเยาวชนในด้านต่าง ๆ ตามวัยและความต้องการของเยาวชนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนา

อย่างไรก็ตามความสำคัญและการดำเนินงานของรัฐบาลที่ให้แก่เยาวชนเท่าที่กระทำไปแล้วนั้น เป็นไปในแง่มหภาค ดังนั้นเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของนโยบายในการวางแผนพัฒนาประเทศโดยเฉพาะในด้านเยาวชนนี้ การศึกษาสภาพความเป็นอยู่ของเยาวชนตลอดจนปัญหาและทัศนคติเพื่อประโยชน์ในการวางแผนและประเมินผล จึงจำเป็นต้องกระทำในแง่จุลภาคคือ พิจารณาถึง เยาวชนในสวนย่อยให้แคบลงไป

สภาพของเยาวชนไทย

ลักษณะโดยทั่วไปของเยาวชนไทย

เยาวชนคือ ผู้มีวัยเยาว์ เป็นวัยที่จะก้าวจากเด็กไปสู่ผู้ใหญ่โดยทั่วไปเยาวชนไทย มีลักษณะใกล้เคียงกับเยาวชนในประเทศอื่น ๆ คือ อยู่ในช่วงอายุที่มีอารมณ์อ่อนไหวง่าย เริ่มมีความคิดถึงการมีอาชีพ การแต่งงาน การสร้างครอบครัว และการเลี้ยงชีวิตด้วยตนเอง มีความต้องการการยอมรับจากกลุ่มที่มีคนเกี่ยวข้องด้วย เช่น กลุ่มเพื่อน กลุ่มผู้ใหญ่ เช่น พ่อ แม่ ญาติผู้ใหญ่ โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนแล้ว เยาวชนมักจะยึดถือค่านิยมตามกลุ่มที่ตน เข้าร่วมและมักจะถ่ายทอดเอาค่านิยมเหล่านี้มาเป็นทัศนคติของตนต่อสิ่งต่าง ๆ ด้วย โดยทั่วไปเยาวชนไทยมักจะยังคงอยู่ภายใต้อิทธิพลและการเลี้ยงดูของพ่อแม่และครู เยาวชนค่อนข้างจะเชื่อฟังความคิดเห็นของพ่อแม่ และยกย่องพ่อแม่เป็นหลักในการตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ เช่น งานการแต่งงานจะต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้เป็นพ่อแม่ก่อน เยาวชนมักจะอยู่เป็นกลุ่มและยึดถือค่านิยมของกลุ่ม ชอบและนับถือคนกล้าพูดกล้าทำ ยังขาดการไตร่ตรองเหตุผลและการหาข้อเท็จจริงซักจนได้งายและมักมีปฏิกิริยาโต้ตอบมากกว่าความเป็นจริง เป็นวัยที่เรียกว่า "Stress and storm" คือวัยพายุพายุแควม

ในด้านเศรษฐกิจ เยาวชนส่วนใหญ่อยู่ร่วมกับครอบครัวรายได้และการใช้จ่ายยังคงผูกพันกับครอบครัว แม้ว่า จะเริ่มก้าวเข้าสู่ตลาดแรงงานแล้วก็ตาม เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงตัวจากผู้บริโภคมาเป็นผู้ผลิต และผู้บริโภคเป็นแรงงานส่วนสำคัญในระบบเศรษฐกิจเพราะอยู่ในวัยที่จะทำงานได้เต็มที่ มีความกระตือรือร้นจะเรียนรู้เทคนิคใหม่ ๆ และปรับปรุงใช้เป็นวัยที่สามารถจะเพิ่มทุนประสิทธิภาพความรู้และความชำนาญงานได้โดยการอบรมหรือฝึกอาชีพ และจะเป็นฐานของการขยายผลผลิตในอนาคต

ในด้านวัฒนธรรมเยาวชนเป็นผู้สืบทอดวัฒนธรรมในสังคม ในระยะต้นเยาวชนไทยมักจะสืบทอดวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ จากครอบครัวและโรงเรียน ในระยะหลังมักจะสืบทอดจากกลุ่มเพื่อน ๆ และสภาพแวดล้อม เช่น การแต่งกาย การวางตัว พฤติกรรมทางเพศ เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากการที่วัฒนธรรมตะวันตกเริ่มเข้ามาในวัฒนธรรมทางสังคมไทย

ลักษณะเหล่านี้ประกอบกับความขาดแคลนอันเนื่องมาจากรายได้ต่ำ ผลผลิตน้อย ความขาดแคลนโอกาสทางการศึกษา ดังจะเห็นได้จากจำนวนประชากรทั้งหมดในปี 2519 ร้อยละ 25.6 ไม่ได้รับการศึกษา และร้อยละ 87.9 ของเยาวชนอายุ 20-24 ปี นอกเขตเทศบาลมีระดับการศึกษาต่ำกว่าประถมศึกษาตอนปลาย ความขาดแคลนทางด้านสาธารณสุขและสวัสดิการยามเจ็บป่วยไข้ ขาดความรู้ทางการเมือง และพื้นฐานเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นลักษณะของชนบทไทย โดยเฉพาะในชนบทต้องประสบปัญหาหลายด้านด้วยกัน

ในด้านเศรษฐกิจเยาวชนในชนบทต้องประสบปัญหารายได้ต่ำ ไม่มีงานทำเยาวชนขาดความชำนาญทำให้ต้องยอมรับสภาพการทำงานที่ไม่ได้มาตรฐาน การแข่งขันในตลาดแรงงาน ตลอดจนการกดขี่เอาเปรียบในการจ้าง ในด้านเศรษฐกิจยังพบด้วยว่าเด็กและเยาวชนอายุ 7-24 ปี เข้าสู่ตลาดแรงงาน จำนวน 6.6 ล้านคน ในจำนวนดังกล่าวร้อยละ 92.2 (6.1 ล้านคน) อยู่นอกเขตเทศบาล และร้อยละ 85.9 ทำงานในไร่นาของครัวเรือนโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ภาวะไม่มีงานทำให้เยาวชนทำในชนบท ทำให้แรงงานของเยาวชนในชนบทของภาคต่าง ๆ ของสังคมไทยต่างก็มุ่งสู่เมืองอุตสาหกรรมโดยเฉพาะเขตกรุงเทพฯ และจังหวัดใกล้เคียง แผนงานส่วนนี้จะได้มีการพัฒนาและดึงดูดให้ทำงานในชุมชนและให้มีโอกาสพัฒนาชุมชนของตนเองมากกว่าที่จะกระจัดกระจายไปสู่เมืองใหญ่ และต้องตกเป็นเหยื่อของสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมนคร ซึ่งนับเป็นการตอบแทนที่ไม่ยุติธรรม เยาวชนหญิงบางคนต้องมีอาชีพขายบริการ เช่น เป็นโสเภณี โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นการดับอนาคตของตนเอง เยาวชนต้องทำงานหนักงานโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งที่กรมแรงงานเข้าไปควบคุมไม่ถึง สภาพเหล่านี้ไม่ควรจะเกิดถ้าได้มีการศึกษาถึงสภาพและปัญหาของเยาวชนเหล่านี้ในท้องถิ่นของเขา และได้มีการเสนอแนะแนวทางแก้ไขหรือกำจัดปัญหาเหล่านี้เสียก่อนที่พวกเขาต้องดิ้นรนหนีสภาพและปัญหาเหล่านี้ เพื่อมาประสบปัญหาที่เลวร้ายกว่าเดิมในชีวิตนคร ซึ่งในที่สุดจะขยายตัวออกเป็นปัญหาใหญ่ที่ใช้กำลังคนและงบประมาณจำนวนมากจากรัฐบาลในการแก้ไข

ในด้านสังคมสภาพเรื้อรังแค้นและความขาดแคลนโอกาสที่จะรับการศึกษาให้ได้ระดับมาตรฐาน ทำให้ขาดการเตรียมตัวหาเหตุผลข้อเท็จจริง ทำให้เยาวชนในชนบทมีการลอกเลียนแบบสังคมโดยไม่มี การแยกส่วนดีส่วนเสียออกจากกัน ก่อให้เกิดปัญหาความไม่พอใจในสภาพความเป็นอยู่ของตน และเรียกร้องให้มีสังคมใหม่ โดยไม่ได้นึกถึงขั้นตอนของระบบการพัฒนาเหล่านี้ นำไปสู่การตกเป็นเหยื่อทางการเมืองของฝ่ายคอมมิวนิสต์ที่คิดจะให้เยาวชนเหล่านี้เผยแพร่ลัทธิของตน จึงทำให้ยังต้องกลับมาพิจารณาและระแวงระวังทรัพยากรสำคัญทางสังคมในช่วงอายุนี้เป็นอย่างมาก เราเหล่านี้จะได้เป็นฐานกำลังทางด้านสมองและแรงงานเพื่อพัฒนาประเทศแทนที่จะตกเป็นเครื่องมือของฝ่ายตรงกันข้ามอย่างที่บางคนได้ประสบอยู่ในขณะนี้

เยาวชนบางส่วนได้หาทางแก้ปัญหาโดยการหันหน้าไป คือหนีสภาพความเรื้อรังแค้นโดยการเที่ยวเตร่หาความสนุกสนานตามสถานบันเทิงเรีงรมย์ต่าง ๆ ประพฤติตนทรูทร่าอันนำไปสู่ปัญหาอาชญากรรมต่าง ๆ เช่น การติดยาเสพติด การโจรกรรม เป็นต้น อันนำไปสู่การสูญเสียวัฒนธรรมอันดีงามของไทยได้ในที่สุด

ความหมายของเยาวชน

คำว่าเยาวชนนั้น มีความแตกต่างกันไปตามแต่วัตถุประสงค์ของผู้ที่ทำการศึกษาดังอย่างไรก็ตามก็พอจะกล่าวได้ว่ามีการพิจารณาถึง 2 แง่ใหญ่ ๆ ด้วยกัน คือ 1. แง่ของการศึกษา และ 2. แง่ของอายุ

ก. แง่ของการศึกษา

เยาวชนหมายถึง ผู้มีอายุอยู่ในวัยสมควรจะอยู่ในโรงเรียน คือ 11-25 ปีคือ ทั้งที่เรียนหนังสือและรวมถึงผู้ที่เรียนสำเร็จแล้วด้วย ซึ่งงานกรณีนี้พบว่ามีอยู่ประมาณ 16.4 ล้านคน

ข. พิจารณาในแง่อายุ

1. เยาวชนคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 11-24 ปี ทั้งชายและหญิง
2. บัญ วิจารณ์ บวรานนท์ กล่าวว่า เยาวชนตามความของนานาประเทศนั้น หมายถึง "บุคคลผู้มีอายุระหว่าง 7-25 ปี"
3. ราศรี เทพหัสดิน ณ อยุธยา ได้ให้ความหมายของคำว่า เยาวชนจากการศึกษาเปรียบเทียบความทะเยอทะยานของเด็กวัยรุ่นไทย ที่มาจากรอบครัวชั้นกลางและ

ชั้นต่ำกว่า เยาวชนที่ทำการศึกษามีอายุถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 16-25 ปีและยังเป็นโสด ซึ่งอยู่นอกโรงเรียน

4. ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ได้ให้ความหมายของเยาวชนว่า หมายถึงผู้มีอายุ 15-24 ปี

5. เบ็ญจา จิรภัทรพิมล จากหนังสือเยาวชนไทยนั้นมีแนวความคิดแตกต่างออกไปอีก ทั้งนี้โดยกล่าวว่าขอบเขตของวัยนี้ควรจะครอบคลุมถึงเยาวชนทั้งหมด คือที่กำลังเรียนหนังสือ และที่มีได้เรียนหนังสือ รวมทั้งผู้ที่สำเร็จแล้วด้วย ถ้าพิจารณาในแง่ของอายุคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 11-24 ปี

6. เอื้ออารี ยศโรสภณ ในบทความเรื่อง "เยาวชนในชนบท" กำหนดให้เยาวชนที่ศึกษานั้นหมายถึง ผู้ที่มีอายุระหว่าง 10-25 ปี

7. อร่าม วัฒนวัฒน์ ในบทความเรื่อง "องค์การเยาวชนในประเทศไทย" กล่าวว่า ตามความหมายของคนทั่วไปเยาวชนหมายถึง ผู้ที่อยู่ในวัยศึกษาเล่าเรียนจึงตามหลักจิตวิทยาอาจกำหนดได้ว่าเยาวชนคือ ผู้ที่มีอายุระหว่าง 10-20 ปี

8. ยูเนสโก (UNESCO) ได้กำหนดไว้ว่า "เยาวชน" คือผู้ที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี นอกจากนี้จากการพิจารณาแนวความคิดทางด้านต่าง ๆ อาทิเช่น องค์การศึกษาสหประชาชาติ การศึกษาการลูกเสือ กฎหมาย สัมพันธ์ครัว และกิจการเยาวชนทั้งหมดแล้วจะสังเกตเห็นว่าตามกฎหมายไทย เยาวชนนั้นอายุระหว่าง 14-18 ปี ในการลูกเสือและลูกเสือหญิงตามปกติ "Cub" ต้องมีอายุ 12 ปี และ "Ranger" อายุระหว่าง 18-25 ปี กลุ่มผู้เชี่ยวชาญขององค์การศึกษาสหประชาชาติที่ประชุมกันที่กรุงโตเกียวใน ค.ศ.1965 พิจารณาเห็นว่าคนอายุ 14-25 ปี เป็นเยาวชน เพราะฉะนั้นจึงพอสรุปว่าอายุเริ่มต้นของเยาวชนเท่าที่เกี่ยวกับพลังแรงงานของชาติ ควรจะเป็น 14-15 ปี ส่วนอายุขั้นสูงสุดของเยาวชนนั้นควรจะเป็น 24 ปี

9. ดร.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี เขียนไว้ในรายงานการสัมมนาเรื่อง การแก้ไขปัญหาคความยากจนในชนบทตามแนวความคิดทางสังคมว่า เยาวชนนั้นคือผู้ที่มีอายุระหว่าง 14-20 ปี ยังไม่ได้มีครอบครัว

หากจะพิจารณาในด้านอายุ การกำหนดอายุใดถือว่าเป็น "เยาวชน" นั้นย่อมแต่ความเหมาะสมของการศึกษาของแต่ละบุคคล ซึ่งสำหรับการศึกษาคั้งนี้เห็นควรกำหนดให้เยาวชนคือ

ผู้มีอายุระหว่าง 15-25 ปี ปรากฏว่าในประเทศไทยปัจจุบันมีประชากรที่เป็นเยาวชนระหว่าง
วัย 15-25 ปี จำนวน 6.9 ล้านคน นับเป็นร้อยละ 20 ของจำนวนประชากรทั้งประเทศและ
เยาวชนที่อยู่บนชนบทมีจำนวนมากกว่าเยาวชนในนครหลวง

หากจะพิจารณาแง่สรีระ เยาวชนเป็นวัยที่ร่างกายทุกส่วนเจริญเติบโตเต็มที่ที่มีอารมณ์
รุนแรงและเริ่มสนใจเพศตรงกันข้าม เนื่องจากแรงผลักดันจากธรรมชาติของจิตจากทัศนคติที่มี
ความเจริญทัดเทียมกับผู้ใหญ่ นอกจากนั้นแล้วแรงของจิตใจและสภาวะอารมณ์ก็จะพบว่า เยาวชน
นั้นมีความเคร่งเครียดทางอารมณ์ ตัดสินใจหุนหันพลันแล่น รวดเร็วและรุนแรงเป็นระยะวิกฤติ
(critical period) เพราะเป็นช่วงอายุที่มีการเปลี่ยนแปลงจากเด็กมาสู่ความเป็นผู้ใหญ่
การปรับตัวให้เข้ากับสภาวะเช่นนั้นจึงอาจทำให้เป็นตัวปัญหาและสร้างความยุ่งยากกับผู้ใหญ่
ได้ด้วย

งานวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงเช่นนี้ ยังอาจกล่าวได้อีกต่อไปว่า เยาวชนนั้นยังมีลักษณะของ
ผู้ที่อยากรู้ อยากเห็น อยากทดลอง และเป็นวัยแห่งการจดจำ (บุญ โรจนะบุรานนท์ จากรายงาน
การประชุมศึกษาเรื่อง "อิทธิพลของสังคมต่อเยาวชน" คณะกรรมการกิจการกรมเยาวชนสภา สังคม
สงเคราะห์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์ ๑ โรงแรมบางแสน ชลบุรี 11-12 5.R.2514
หน้า 11) ขอบการพหุอรรถ มีความกระตือรือร้น ชอบอิสระ ระยะเวลาที่มีสมรรถภาพและแนว
ความคิดใหม่ ๆ เริ่มสนใจในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ตัวเยาวชนเองก็ต้องการมีการสังคมและ
กิจกรรมของตนเอง เพื่อแสดงออกในทางคิดเห็นและการกระทำของตนเองด้วยเช่นกัน

วัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

โครงการวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะวิเคราะห์ถึงอิทธิพลของเมืองทางด้านสังคมเศรษฐกิจ
และวัฒนธรรมที่มีต่อเยาวชนโสด ในชนบทซึ่งมีอายุตั้งแต่ 15-25 ปี ในจังหวัดพิษณุโลก โดยการ
ประมวลข้อเท็จจริงด้วยวิธีการตามหลักวิทยาศาสตร์ของทฤษฎีวิจัยทางสังคมศาสตร์ จุดประสงค์
ของการวิจัย จำนวนออกเป็น 2 ประการ

1. เพื่อศึกษาถึงสภาพอิทธิพลของเมืองทางด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมที่มีต่อเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก
2. เพื่อศึกษาถึงความคิดเห็นของเยาวชนชนบทต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมไปจากรูปแบบเดิมมาน้อยเพียงใด

ประโยชน์ของการวิจัย

หากจุดมุ่งหมายทั้ง 2 ประการนี้ บรรลุความสำเร็จอย่างครบถ้วนผลการวิจัยนี้อาจก่อให้เกิดประโยชน์ ดังต่อไปนี้

1. ผลของการวิจัยสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสอนวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับสังคมและวัฒนธรรมไทย สังคมวิทยาชนบท สังคมวิทยานคร การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม การพัฒนาเศรษฐกิจ ภูมิศาสตร์ท้องถิ่น ฯลฯ และช่วยในการวิเคราะห์ปัญหาพฤติกรรมเชิงเปรียบเทียบระหว่างเยาวชนชนบทกับเยาวชนเมือง
2. ผลของการวิจัยสามารถนำไปใช้ในการวางแผนและพัฒนาพฤติกรรมของเยาวชนในทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
3. ผลของการวิจัยจะเป็นแนวทางให้มีการศึกษาและวิจัยปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชนชนบทในลักษณะต่าง ๆ มากขึ้น

วิธีการวิจัย

การเลือกตัวอย่าง

การเลือกจังหวัด : ในการวิจัยนี้ได้พิจารณาถึงสถานที่ที่จะทำการวิจัยโดยศึกษาถึงข้อมูลพื้นฐานทางด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม และสภาพภูมิศาสตร์มาชั้นหนึ่งก่อนแล้วจึงตัดสินใจเห็นควรเลือกจังหวัดพิษณุโลก

การเลือกตำบลและหมู่บ้าน : เนื่องจากทุกอำเภอในจังหวัดเป็นเขตพัฒนาทั้งหมดและเมื่อพิจารณาถึงความเหมาะสมทางด้านความปลอดภัย เวลา และการเงินแล้ว จึงได้กำหนด

ให้ทุกอำเภอเป็นตัวแทนของอำเภอ จากนั้นได้ปรึกษากับพัฒนาการจังหวัด และพัฒนาการอำเภอ ทั้ง ๑ แห่ง เพื่อทำการคัดเลือกตามลที่อยู่อาศัยที่ตั้งไว้โดยวิธีสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน

ในการเลือกหมู่บ้าน ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกหมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาต่างระดับกัน เพื่อให้เป็นตัวแทนของแต่ละตำบล การแบ่งดังกล่าวถือเอามาตรการในการวัดผลการพัฒนาของการพัฒนาชุมชนคือ พิจารณาคูณลักษณะของหมู่บ้านกับของชาวบ้านที่ได้รับการพัฒนาดีแล้ว

คุณลักษณะหมู่บ้านที่พัฒนาดีแล้ว มีดังนี้คือ

1. มีสิ่งแวดล้อม การสุขภาพ และสาธารณูปโภค ดี
2. ชาวบ้านมีสุขภาพดี และไม่มีโรคประจำถิ่น
3. ชาวบ้านมีการศึกษาดีและจบชั้นมูลฐานโดยทั่วกัน
4. ชาวบ้านมีรายได้สูงและรายได้เฉลี่ยใกล้เคียงกันจนครอบครัว
5. ไม่มีคนว่างงาน (มีน้อยที่สุด) ชาวบ้านทำงานอย่างมีระเบียบ
6. ชาวบ้านมีวัฒนธรรมและประเพณีอันดีงามของตนเอง

คุณลักษณะของชาวบ้านที่ได้รับการพัฒนาดีแล้ว มีดังนี้คือ

1. มีการรวมกลุ่มกันอย่างแน่นแฟ้น
2. มีหน่วยงานที่สามารถ ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มทุกระดับ
3. กลุ่มมีขีดความสามารถสูง
4. ความคิดเห็นของกลุ่มถูกทาง
5. ดำเนินการพัฒนาได้เองทั้งชุมชน และครอบครัว และตนเอง
6. มีความเคลื่อนไหวในกิจกรรมเป็นนิจ

การกำหนดระดับการพัฒนาทางหมู่บ้านต่าง ๆ ของตำบลที่เลือกแล้ว กระทำโดยกำหนดให้คุณลักษณะที่ดีข้างต้นทั้งหมดนี้ มีคะแนนเป็นข้อละ 1 รวมทั้งหมดเป็น 12 คะแนน และจัดลำดับคะแนนในลักษณะนี้คือ

หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาดีมีคะแนนระหว่าง 1-7

หมู่บ้านที่มีระดับการพัฒนาสูงมีคะแนน 8 และมากกว่าขึ้นไป

หมู่บ้านที่เลือกในตำบลจึงมี 18 หมู่บ้าน และแต่ละหมู่บ้านเป็นตัวแทนของระดับการพัฒนาแต่ละระดับ หมู่บ้านที่อยู่ในระดับการพัฒนาที่ได้รับเลือก มีดังนี้

9 อาเภอของพิษณุโลก	ระดับการพัฒนาของหมู่บ้าน	
	พัฒนาสูง	พัฒนาต่ำ
เมือง	หนองพระ	หนองบัว
วังทอง	หัววังกร่าง	เขาฟ้า
เนินมะปราง	บ้านนุง	ปลวกงาม
บางกระพุ่ม	ดงหมี่	บ้านไร่
บางระกา	ตะเภา	นิคมบางโพธิ์
นครไทย	น้ำลาด	ห้วยเหี้ย
ชาติตระการ	ซอนสองสลึง	ห้วยน้ำปลา
วัดโบสถ์	เหล่าขวัญ	ไร่สุขสมบูรณ์
พรหมพิราม	เต็งสามัคคี	บ้านป่าสัก

กลุ่มตัวอย่าง /

ประชากรที่ใช้ศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เยาวชนที่ปรากฏชื่อในทะเบียนบ้านของหมู่บ้านทั้ง 18 แห่ง ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้คือ

1. เป็นเยาวชนชายหญิงที่มีอายุระหว่าง 15-25 ปี (เกิด พ.ศ.2515-2525)
2. เป็นโสด
3. เป็นผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือแล้ว
4. เป็นผู้ที่อยู่ในหมู่บ้านในช่วงของการสำรวจ (เมษายน พ.ศ.2541)

เมื่อได้จำกัดกลุ่มตัวอย่างให้มีคุณสมบัติครบถ้วนตามที่ต้องการแล้ว ก็ใช้วิธี Simple Random Sampling เลือกกลุ่มตัวอย่างมาหมู่บ้านละ 20 คน เท่ากันทุกหมู่บ้าน รวมทั้งสิ้น 360 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคการสัมภาษณ์โดยมีแบบสอบถาม แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามต่าง ๆ ซึ่งเมื่อนำไปทดสอบการวิจัยที่จังหวัดสุโขทัย ในระหว่างที่ทำการสำรวจหมู่บ้านทั้ง 18 แห่งแล้ว ได้นำมาปรับปรุงจนสอดคล้องกับความจำเป็นและวัตถุประสงค์ของการวิจัยอย่างแน่ชัดแล้ว จึงนำไปใช้ในการสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 360 คน ใน 18 หมู่บ้านต่อไป

การเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลได้เริ่มและเสร็จสิ้นภายในเดือนเมษายน 2538 โดยได้รับความช่วยเหลือจากนักศึกษา กศ.บป, ห้อง 11/37 และ 11/38 จำนวน 53 คน ซึ่งได้รับการอบรมชี้แจงทำความเข้าใจจากผู้วิจัยล่วงหน้าก่อนการทำการออกภาคสนาม

เทคนิคในการวิเคราะห์

ข้อมูลที่ได้เก็บมาได้จะทำการจัดระเบียบของข้อมูลและทำการวิเคราะห์ทางสถิติในรูปของร้อยละและค่าเฉลี่ยต่าง ๆ มีการทดสอบค่า X^2 เพื่อหาว่าเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้หรือไม่ ข้อมูลที่ได้มักอยู่ในรูปของความถี่ การวิเคราะห์จึงเป็นแบบ Nonparametric โดยผู้วิจัยใช้เครื่องจักรช่วยในการจัดระเบียบและวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อจำกัดในการศึกษา

เนื่องจากการวิจัยเรื่องนี้ เป็นการศึกษาที่มีขอบเขตด้านกายภาพกว้างครอบคลุมไปถึงวัฒนธรรม ความนึกคิดของเยาวชนทั้งจังหวัดจึงต้องตระหนักว่าผลที่ได้รับจากการศึกษาครั้งนี้ อาจจะไม่เป็นข้อยุติอย่างเด็ดขาดเพราะอาจมีตัวแปรแทรกซ้อนอื่น ๆ อีก ซึ่งควบคุมไม่ถึงอย่างน้อยที่สุดการที่เลือกเอาเขตเฉพาะหมู่บ้านในเขต 2 ตำบล มาศึกษานั้นนับเป็นจุดอ่อนของการวิจัยครั้งนี้ แต่ถ้าหากจะพิจารณาในแง่ที่ว่าผู้วิจัยได้คำนึงถึงระดับการพัฒนาเป็นฐานในการตัดสินใจตัดสินใจเหมือนกันทุกหมู่บ้านก็น่าจะลดข้อบกพร่องนี้ลงได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
Pibulsongkram Rajabhat University

แนวความคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนาสังคมตามแนวความคิดของ Aristotle นั้นให้ความสำคัญต่อสิ่งที่มีอยู่แล้ว ในสังคมคือ สังคมจะพัฒนาได้อย่างไรเพียงไหนนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับว่ารัฐได้เรียนรู้ถึงสังคมภายใต้ ความรับผิดชอบของคนเพียงใด Parsons เองก็ได้สนับสนุนแนวความคิดนี้และยังได้เสริมต่อไปว่า หากรัฐได้รู้ถึงระบบโครงสร้างและกลไกของสังคมแล้ว เราก็จะหาคำตอบได้เองว่าจะพัฒนา อย่างไร ซึ่งก็เป็นแนวเดียวกับ Auguste Comt ซึ่งต้องการให้หาข้อเท็จจริง ตัวเลขต่าง ๆ ในสังคมเสียก่อนแล้วจึงจะสามารถควบคุมสถานการณ์และควบคุมสังคมทั้งหมดได้

เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและตัวเลขของสังคมนั้น จำเป็นจะต้องวิเคราะห์สังคมใน 2 รูปแบบคือ วิเคราะห์สังคมในสภาพที่คงที่ (Social statics) หมายถึงการวิเคราะห์โครงสร้าง ระบบความสัมพันธ์ของคน ซึ่งอยู่ในลักษณะที่เป็นอยู่แล้วกับอีกรูปแบบหนึ่งที่เรียกว่า social dynamics คือ วิเคราะห์สภาพที่เปลี่ยนแปลงหรือวิวัฒนาการของโครงสร้าง ความสัมพันธ์นั้น ๆ ในระยะยาวด้วย

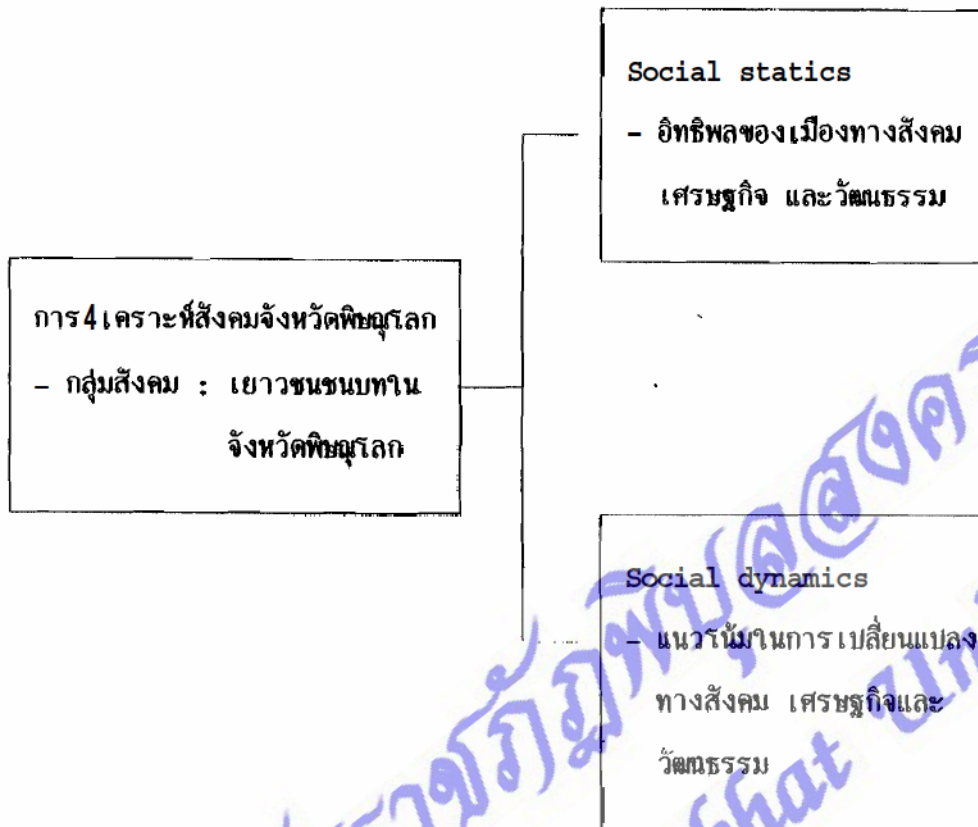
ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้หลักการวิเคราะห์ทั้ง 2 รูปแบบประกอบเข้าด้วยกันคือ ศึกษาโครงสร้างของสังคม ซึ่งมุ่งเน้นหนักไปยังคงตามแนวความคิดของ G.H.Mead ที่กล่าวถึง ว่าการพัฒนาสังคมจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องพัฒนาคนเสียก่อนเพราะคนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุดของสังคม หากรากฐานของสังคมแข็งแรงแล้ว การพัฒนาสังคมจะทำได้ง่ายขึ้น ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้เน้นหนักถึงกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่สืบทอดวัฒนธรรมของสังคมต่อไปในอนาคต และอาจถือได้ว่าคนกลุ่มนี้มีความสำคัญมากที่สุด สำหรับเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์และจังหวัดพิษณุโลก มีจำนวนมากพอที่จะสามารถเป็นตัวแทนของเยาวชนในเขตภาคเหนือตอนล่างได้

การศึกษานี้ได้มุ่งวิเคราะห์ถึงสภาพอิทธิพลของเมืองทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจและ วัฒนธรรม ซึ่งเยาวชนในจังหวัดสุราษฎร์และพิษณุโลกนั้นกำลังประสบอยู่ในปี พ.ศ. 2525 โดยที่

เขาวงคนจะเป็นผู้มองสภาพอิทธิพลของเมืองเอง ทั้งนี้เพราะผู้ศึกษาได้ยึดแนวของการพัฒนาชุมชนว่า ทุกสิ่งทุกอย่างควรมาจากเบื้องล่างก่อนเสมอ ซึ่งหมายถึงว่าผู้บริหารนั้นจำเป็นต้องอาศัยความเป็นจริงจากประชาชนเป็นหลักเกณฑ์ในการตัดสินใจ ทั้งนี้เพราะประชาชนเท่านั้นถึงจะบอกได้ว่าอะไรคือปัญหาสำคัญในท้องที่ของเขาเอง ผู้บริหารไม่ควรจะมีอคติหรือทำการวางแผนจากหอคอยงาช้าง โดยปราศจากข้อมูลที่แท้จริงจากประชาชนก่อน มิฉะนั้นแล้วการพัฒนาชุมชนและการพัฒนาสังคมจะเป็นไปเพียงเพื่อแต่จะสนองความต้องการของผู้วางแผนพัฒนาแต่เพียงฝ่ายเดียวเท่านั้น

นอกจากจะวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมในแง่ social statics แล้วผู้วิจัยยังได้วิเคราะห์ที่สังคมในแง่ social dynamic อีกด้วย คือพยายามวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นต่อไป ภายในสังคมชนบทจังหวัดสุราษฎร์ธานีและพิจิตร โดยพิจารณาจากความคิดเห็นของเขาวงคนเป็นเกณฑ์ในการตัดสินใจ ถึงแนวโน้มดังกล่าว เขาวงคนจะเป็นผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับความพอใจในสภาพเดิม และการตัดสินใจที่จะเปลี่ยนแปลงไปจากสภาพเดิมในทุกด้านคือทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ตามความจริงแล้วผู้วิจัยมีความหนักใจในส่วนนี้มากพอสมควร เพราะจากการศึกษาถึงลักษณะของคนไทยโดยทั่วไปแล้ว มักจะไม่ชอบการตัดสินใจอย่างเฉียบพลันจึงเป็นการยากที่จะได้ข้อมูลในส่วนนี้อย่างชัดเจน แต่ผู้วิจัยก็อาศัยแนวความคิดเกี่ยวกับนิสัยใจคอของคนไทยชนบทในข้ออื่น ๆ อีกเช่น เป็นผู้ไม่ตรีต่อผู้แปลกหน้า พูดตรงกับใจและจริงใจ จึงคาดว่าจะได้ข้อมูลที่ค่อนข้างเป็นจริงพอ เชื่อถือได้พอสมควร

เพื่อให้เห็นแนวความคิดและทฤษฎีในการวิจัยครั้งนี้ได้อย่างชัดเจน ผู้วิจัยได้สร้างแผนการภาพขึ้น ดังนี้

แผนภาพ แสดงแนวความคิดในการวิจัย

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผลงานวิจัยโดยตรงที่เกี่ยวกับอิทธิพลของเมืองที่มีต่อเยาวชนชนบทในภาคเหนือตอนล่าง นั้น ยังไม่มีผู้ใดทำการวิจัย อย่างไรก็ตามผู้วิจัยจะรวบรวมผลงานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ โดยทั่วไป

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอิทธิพลของ เมืองที่มีต่อสภาพเศรษฐกิจสังคมและ วัฒนธรรมของคนไทย

ไพฑูริย์ เครือแก้ว (14 เนื้อความย่อ) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและ วัฒนธรรมของคนชนบทในจังหวัดลำปาง มีแนวโน้มที่จะมีมากขึ้น อันเป็นผลมาจากการคมนาคม ที่เจริญขึ้นทำให้คนในชนบทเรียนรู้ลักษณะและพฤติกรรมของสังคมเมือง โดยการเดินทางเข้ามา ในเมืองและจากการอ่านหนังสือพิมพ์และคนในเมืองนำเอาลักษณะและพฤติกรรมทางสังคมใหม่ ๆ เข้ามาในชนบท คนในชนบทมีความต้องการที่จะมีความเป็นอยู่และโอกาสในการหารายได้ที่ดีขึ้น ทำให้เริ่มหันหลังให้กับวัฒนธรรมชนบท และหันไปยอมรับสถาบันทางสังคมและ เศรษฐกิจใหม่แทน ที่โดยหวังว่าจะทำให้เขามีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และหมู่บ้านที่มีการติดต่อกับตัวเมืองมากจะมีระดับ ของการเปลี่ยนแปลงสูง

จาเรียง ภาวิจิตร (4 เนื้อความย่อ) ศึกษาพบว่าเด็กไทยจะได้รับการอบรมเลี้ยงดู อย่างใกล้ชิดจากพ่อแม่ เมื่อเปรียบเทียบกับชีวิตความเป็นอยู่ของครอบครัวไทยในชนบทและในเมือง จะเห็นว่าในเมืองได้รับอิทธิพลของตะวันตก นิยมในวัยเด็กมากกว่ากิจกรรมต่าง ๆ ในเมืองจะต้อง เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจ คนที่มีเศรษฐกิจดีจึงจะสุขสบายในเมืองได้ ในขณะที่ครอบครัวไทยในชนบท มีความเป็นอยู่ง่าย ๆ ค่านิยมในครอบครัวไทยจะยกย่องให้พ่อเป็นผู้นำ เด็กต้องเคารพและกตัญญู ต่อผู้ใหญ่ ครอบครัวในชนบทให้ความสนใจต่อการศึกษาน้อยกว่าครอบครัวในเมือง เนื่องจากมี ปัญหาหลายด้านโดยเฉพาะทางเศรษฐกิจ ในปัจจุบันเด็กในชนบทจะได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง มากขึ้นการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ในชนบทจะเกิดขึ้นเนื่องจากการคมนาคมติดต่อกันเกิดขึ้น

ปรีชา ดุรินทร์พัทธ์ (8 หน้า 27) ศึกษาบทบาทของพ่อค้าในตลาดระดับท้องถิ่นในเขต ตลาดอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก พบว่า สภาพทั่วไปของตลาดพ่อค้าส่วนใหญ่เป็นชาวจีน การค้าประกอบด้วยผลผลิตไร่ นา ของชา และการค้าในตลาดสด ประเภทของพ่อค้าแยกได้เป็น เจ้าของร้านค้า พ่อค้าคนกลาง นายหน้า พ่อค้าแม่ค้าประจําและหาบเร่ในตลาดสด พ่อค้าเร่ ตัวแทนของบริษัท บทบาทของพ่อค้าในตลาดพบว่า การค้าขายผลผลิตไร่ นา พ่อค้าจะมีบทบาทมาก เพราะมีระบบพ่อค้าคนกลางซึ่งมี 2 ระดับ มีการกำหนดราคาผลผลิตกับทางจังหวัดและกรุงเทพฯ มีระบบนายหน้าและการกู้เงิน

นอกจากนี้ ปรีชา ตูวินทร์พันธุ์ ยังได้ศึกษาเศรษฐกิจชนบทของอำเภออุทัย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าอาชีพหลักคือ การทำนา อาชีพรองลงมาคือ การค้าขาย อาชีพรับจ้าง เป็นอาชีพที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับพวกที่ไม่มีที่นา เป็นของตนเองหรือมีฐานะยากจนระบบเศรษฐกิจของหมู่บ้านกำลังเปลี่ยนไปสู่ระบบทันสมัย แนวโน้มที่จะยอมรับสิ่งใหม่มีปรากฏให้เห็น เช่น จุดมุ่งหมายของการผลิตเพื่อขายเป็นสำคัญคือ เป็นระบบเศรษฐกิจที่ขึ้นกับเงิน (Money Economy) ปัญหาที่เป็นอุปสรรคของการพัฒนาเศรษฐกิจชนบทคือ ปัญหาเรื่องน้ำ การคมนาคม ตลาด ที่ดิน ทุนในการผลิต สถาบันที่ให้ความช่วยเหลือและเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่ได้ผล

สนิท สัมครการ (21 เนื้อความย่อ) ศึกษาการตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพของชาวนาไทย พบว่า เกษตรกรในหมู่บ้านที่ได้รับอิทธิพลของความทันสมัยมากกว่า มีอัตราการตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพหรือวางแผนให้บุตรไปประกอบอาชีพอื่นมากกว่า ทั้งนี้เพราะประสบกับปัญหาเศรษฐกิจอันเนื่องมาจากการเข้าไปมีส่วนร่วมในระบบเศรษฐกิจแบบตลาด (Market Economy) อันเป็นระบบเศรษฐกิจแบบใหม่ จึงเกิดปัญหามีรายได้น้อย ขาดเงินทุนไม่สามารถเพิ่มผลผลิตและราคาผลผลิตไม่แน่นอน นอกจากนั้นแล้วรายจ่ายยังสูงกว่าหมู่บ้านที่อยู่ไกลจากอิทธิพลของตลาด สาเหตุของการตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพมาจากงานไร่นาเป็นงานหนักเมื่อเทียบกับอาชีพอื่น ๆ ในหมู่บ้าน อย่างไรก็ตามการเปลี่ยนอาชีพของเกษตรกรมีแนวโน้มสูงขึ้น ถ้าไม่รีบหาทางแก้ไขก็จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต

นอกจากนี้ สนิท สัมครการ (22 เนื้อความย่อ) ยังได้ศึกษาการขยายตัวของระบบเศรษฐกิจการตลาดแบบใหม่เข้าไปในหมู่บ้านชาวนาพวน ที่อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จะทำให้ชาวนามีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอาชีพ เช่น เปลี่ยนไปเป็นพ่อค้า ช่างฝีมือ ฯลฯ และมีการเลื่อนชั้นทางสังคมสูงขึ้น พร้อมทั้งถูกกลืนเข้าไปอยู่ในระบบสังคมวัฒนธรรมคนไทยมากขึ้น ซึ่งอัตราการเลื่อนชั้นและการถูกกลืนนี้จะนำไปในทางบวก พร้อมกับระดับการขยายตัวของเศรษฐกิจและ nis เป็นอุตสาหกรรม โดยเฉพาะเป็นไปตามเงื่อนไขคือ ขนาดกลุ่มใหญ่ที่ปกครองจะต้องปฏิบัติหน้าที่เกิดการแตกแยกน้อยที่สุด ค่านิยมวัฒนธรรมของชาวนากลุ่มน้อยไม่ต่อต้านลักษณะสมัยใหม่อย่างแข็งขัน และการเปลี่ยนแปลงนี้ไม่จำเป็นต้องละทิ้งค่านิยมและทัศนคติแบบเก่า เปลี่ยนเป็นยึดค่านิยมลักษณะสมัยใหม่แบบตะวันตกทีเดียว อาจเป็นกระบวนการผสมกลมกลืนค่านิยม และพฤติกรรม

เก่าและใหม่ เข้าด้วยกันอย่างมีประสิทธิภาพ และประชากรในชุมชนนั้นได้รับผลดีขึ้นจากแบบการ
ดำเนินชีวิตที่สะดวกสบายในสังคมสมัยใหม่อย่างเพียงพอ

อมรา ภูมิรัตน์ (29 เนื้อความย่อ) ศึกษาการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมและเมือง
ในจังหวัดชลบุรี พบว่าเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน และมีอิทธิพลต่อกระบวนการทาง
สังคมต่าง ๆ 7 เช่น โอกาสในการเลือกอาชีพ การศึกษา การผสมกลมกลืนทางด้านวัฒนธรรมและ
การอพยพโยกย้ายของประชากรจากท้องถิ่นอื่น ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เป็นหนทางนำไปสู่การ
เลื่อนชั้นทางสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเยาวชนผู้เข้าแรงงานที่จะมีโอกาสเลื่อนชั้นเป็นชนชั้น
กลางโดยผ่านการศึกษาและการฝึกอบรม

พัทยา สายชู (13 เนื้อความย่อ) ศึกษาการพัฒนาเกษตรกรรมกับความเชื่อ ค่านิยม
และความต้องการของชาวนา พบว่า เติบโตระบบการเกษตรกรรมของไทยเป็นแผนเก่า มุ่งกระทำ
เพื่อยังชีพ อาศัยสภาพดินฟ้าอากาศธรรมชาติ การทำงานขึ้นอยู่กับช่วงฤดูกาล เชื่อในอำนาจเหนือ
ธรรมชาติ (supernatural) แต่เมื่อมีการพัฒนาระบบเกษตรกรรมใหม่ ให้ทำงานขึ้นเกิดการ
แลกเปลี่ยนสินค้ากันและกัน ทำให้เกิดความพอใจมากขึ้นทั้งในด้านเศรษฐกิจ (เพิ่มผลผลิตมากขึ้น
การลงทุนในการผลิต เช่น รถแทรกเตอร์ รถบรรทุก เครื่องสูบน้ำ) ด้านสังคม (ได้รับความ
สะดวกสบายในชีวิตเพิ่มขึ้น วิทยุ โทรทัศน์ รถจักรยานยนต์ หรือการเลื่อนฐานะทางสังคมใน
รุ่นลูกหลาน) ซึ่งต้องรับค่านิยมความเชื่อใหม่ เช่น ความรู้สึกอิสระที่น้อยลง ความผูกพันกลุ่ม
ความรู้สึกสนุกสนานเร้าใจให้ลดน้อยลง มุ่งทำงานหนักมากขึ้น มีระเบียบวินัย

ไพฑูรย์ เครือแก้ว (15 เนื้อความย่อ) ศึกษาการรับข่าวสารของชาวชนบทในภาค
ตะวันออกเฉียงเหนือของไทย พบว่า ชาวชนบทสามารถติดต่อรับข่าวสารจากภายนอกและระหว่าง
ชาวบ้านด้วยกันได้ โดยอาศัยบุคคลที่เป็นแหล่งข่าวสารสำคัญ ได้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ครู
ข้าราชการ และจากสื่อสารมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ นิตยสาร ภาพยนตร์
และใบปลิว จากการศึกษาพบว่า ชาวบ้านส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารจากการติดต่อกับบุคคลที่เป็นแหล่ง
a เนื่องจากค่านิยมดั้งเดิมที่ให้ความไว้วางใจและนับถือบุคคลเหล่านั้น และนอกจากนั้นการ
ติดต่อพบปะกันยังได้ให้ความเพลิดเพลินและการสังคมแก่ชาวบ้านอีกด้วย สื่อสารมวลชนที่สำคัญให้
ข่าวแก่ชาวบ้านคือ วิทยุ และหนังสือพิมพ์

ทักษิณีย์ แก้วสว่าง ได้ศึกษาการ a เข้าสู่ความทันสมัยของเกษตรกร พบว่า ปัญหา และอุปสรรคในการยอมรับวิทยาการเกษตรแผนใหม่ได้แก่ การขาดแคลนเงินทุนการยึดมั่นในการผลิตแบบดั้งเดิม การศึกษาน้อย มีวัยสูง ระบบตลาดไม่คล่องตัว และปัญหาพ่อค้าคนกลาง

ฉลวย ชีวภิกขการ และคณะ (5 เนื้อความย่อ) ทำการศึกษาบทบาทของสื่อสารมวลชน ต่อการศึกษาของชาวบ้าน พบว่า เนื้อหาของรายการของสถานีวิทยุกระจายเสียงและโทรทัศน์ ส่วนใหญ่จะเป็นประเภทบันเทิง รองลงมาเป็นข่าว ความรู้และโฆษณา ส่วนเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ และนิตยสาร ส่วนใหญ่เป็นเรื่องข่าวและสาระทั่วไป ในเรื่องภาพยนตร์ไทย พบว่า บทภาพยนตร์ และเทคนิคการถ่ายทำทุกด้านอยู่ในระดับพอใช้ได้ วิทยุเป็น สื่อมวลชนที่ผู้รับข่าวสารมากที่สุด รองลงมาเป็นโทรทัศน์ และหนังสือพิมพ์

สุเทพ สุนทรเกษม (26 เนื้อความย่อ) ศึกษาลักษณะผู้นำท้องถิ่นอำเภอ อานาจเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี พบว่า ลักษณะผู้นำของชาวชนบทยังคงเป็นแบบดั้งเดิม ผู้นำทั้งทางการเมืองและ ามเป็นทางการเมืองต่างเป็นผลผลิตของสังคม เช่น ผู้นำหมู่บ้าน เจ้าอาวาส ครูโรงเรียนและชาวบ้าน ผู้มีอาวุธ ซึ่งประพฤติดั้งดี แต่อิทธิพลและความสามารถในการขอความร่วมมือของผู้นำจำกัดอยู่ เฉพาะในวงแคบ ๆ ที่ผลประโยชน์มีส่วนสัมพันธ์กันเท่านั้น

กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา (1 เนื้อความย่อ) ได้ศึกษาการออกกลางคัน ของนักเรียนประถมศึกษาในจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่า สาเหตุที่ทำให้นักเรียนที่เข้าเรียนในปี 2509 และต้องออกกลางคันนั้นมีสาเหตุจากการต้องไปช่วยผู้ปกครองประกอบอาชีพส่วนตัวเป็น สาเหตุใหญ่ และการที่ได้ก่ไม่สนใจเรียนและผู้ปกครองยากจนเป็นสาเหตุรองลงมา สัมฤทธิ์ผล ทางการศึกษา มีจำนวนต่ำกว่าครึ่งของจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนทั้งหมด และเด็กนักเรียนจะออก จากโรงเรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นส่วนใหญ่ แสดงว่าระยะเวลาการศึกษาภาคบังคับ ที่ขยายออกและความต้องการของผู้ปกครองในเรื่องแรงงานของเด็กไม่สอดคล้องกัน

Jacques Amyot (32 เนื้อความย่อ) ศึกษาเยาวชนในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ พบว่า ระบบการศึกษาเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาในกลุ่มเยาวชนไทย กล่าวคือ ประมาธ ร้อยละ 90 ของเยาวชนมีการศึกษาระดับต่ำ (ขั้นพื้นฐาน) ส่วนอีกร้อยละ 10 จึงจะมีการศึกษา ที่อยู่ในระดับสูง ทั้งนี้เนื่องจากเกิดปัญหาการขาดแคลนโรงเรียน และขาดอุปกรณ์ต่าง ๆ ใน

ครอบครัวชนบททำให้ไม่สามารถพัฒนาสังคมและ เศรษฐกิจในชนบทได้ นอกจากนี้แล้วการศึกษา ยังให้ความสำคัญแก่การศึกษานิวชาชีพน้อยเกินไป ทำให้กำลังส่วนใหญ่ของเยาวชนนั้นจำเป็นต้องอยู่ในจำพวกแรงงานไร้ฝีมือ

Jacques Amyot ยังได้ศึกษาหมู่บ้านชนบทในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า เยาวชนไทยเริ่มเข้ามามีบทบาทในการหาเลี้ยงชีพเมื่ออายุ 11 ปีขึ้นไป และได้ศึกษาลักษณะผู้นำในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่หมู่บ้านเงินลาน อำเภออุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ พบว่า กลุ่มผู้นำซึ่งได้แก่ กลุ่มผู้นำหมู่บ้าน กลุ่มเจ้าอาวาส กลุ่มฝ่ายค้าน กลุ่มครูใหญ่และกลุ่มผู้มีอิทธิพลโครงการพัฒนาหมู่บ้าน เจ้าอาวาส ครูใหญ่ และผู้นำหมู่บ้าน มักเป็นผู้ริเริ่มโครงการ การประชุมชาวบ้านเป็นเพียงการหาวิธีดำเนินงานมากกว่าการพิจารณาว่าโครงการเหมาะสมที่จะทำหรือไม่

Charles F. Keyes (34 เนื้อความย่อ) ศึกษาผู้นำท้องถิ่นในชนบทของไทย พบว่า ผู้นำท้องถิ่นมี 3 ประเภท ตามที่มาแห่งสิทธิอำนาจ (authority) คือ ผู้นำตามความหมายของชาวบ้านหรือ "ผู้นำ" ผู้นำที่ไม่ได้เป็นคนในท้องถิ่น เช่น ข้าราชการ พ่อค้า และผู้นำที่ทำหน้าที่เป็นคนกลางในการติดต่อระหว่างชาวบ้านกับราชการ ผู้นำท้องถิ่นจะเป็นตัวจักรสำคัญในการนำความเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาเข้ามายังหมู่บ้าน ถ้าผู้นำได้รับสิทธิอำนาจจากทั้งฝ่ายชาวบ้านและฝ่ายราชการ ผู้นำท้องถิ่นในภาคกลางของไทยไม่ค่อยสามารถทำหน้าที่ในการนำการเปลี่ยนแปลงทางสังคมได้ เนื่องจากความสับสนระหว่างสิทธิอำนาจทั้งสองประเภทดีกว่าการพัฒนาจึงอาจจะเกิดขึ้นได้ง่ายกว่าหากสามารถจัดปัญหาพื้นฐานในเรื่อง ความขัดแย้งระหว่างผลประโยชน์ของชาวบ้านและราชการให้หมดสิ้นไปได้

Henry Cobb Holmers (33 เนื้อความย่อ) ศึกษาหมู่บ้านศิลา จังหวัดขอนแก่น พบว่า นักเรียนที่เรียนจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 แล้ว ถ้าไม่เรียนต่อจำนวนไม่น้อยที่ปัญหาเพราะไม่อยากกลับไปทำไร่ทำนาตามบรรพบุรุษ แต่จะทำงานก็ไม่มีความสามารถเพราะไม่มีความรู้ทางด้านนิวชาชีพ และการศึกษาในโรงเรียนประถมก็ไม่ได้ปลูกฝังให้เด็กรู้จักคุณค่าของการเกษตรกรรมซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของชาติ อีกทั้งในขณะที่การศึกษาขยายตัว แต่ระบบเศรษฐกิจภายในชุมชนและสังคมไม่ขยายตัวตามทำให้เกิดปัญหาการว่างงานขึ้น การที่เด็กที่จะมีโอกาสเรียนต่อในชั้นสูง ๆ ขึ้นไป

ปัจจัยสำคัญที่สุดคือ ผู้ปกครองของเด็กซึ่งส่วนใหญ่มีลักษณะดังนี้คือ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมค่อนข้างดี มีการศึกษา คาดหวังในอนาคตของลูกไว้สูง มีความสนใจเกี่ยวกับเรื่องการศึกษา นอกจากนี้โอกาสการเรียนรู้ของเด็กมักจะตัดสินใจจากคะแนนในชั้นเรียนของเด็กด้วย และพบว่าเด็กชายมีโอกาสเรียนต่อมากกว่าเด็กหญิง

James Nelson Riley ได้ศึกษาครอบครัวชนบทในภาคกลางของไทย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบทางสังคมกับอัตราการเกิด เปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของชุมชนนั้น ฐานะทางเศรษฐกิจของชาวนาแบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ 1) ลูกจ้างกรรมกร 2) ผู้เช่าที่นา 3) เจ้าของที่นารายย่อย 4) เจ้าของที่นารายใหญ่ซึ่งไม่ได้อาศัยเองแต่ให้เช่าที่นา พวกที่ 1 และ 2 จะมีอัตราการเกิดสูงมากกว่า พวกที่ 3 และ 4 เพราะฐานะทางเศรษฐกิจไม่เป็นอุปสรรคในการที่จะมีลูกมาก ๆ ได้

Robert L. Mole (35 เนื้อความย่อ) ศึกษาค่านิยมและแบบแผนพฤติกรรมของคนไทย พบว่า ความเชื่อในหลักคำสอนของพระพุทธศาสนามีบทบาทมากในการกำหนดรูปแบบพฤติกรรมของคนไทย การเชื่อในเรื่องกฎแห่งกรรมทำให้คนเชื่อว่า ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว เชื่อว่าการทำบุญในชาตินี้จะทำให้ได้รับผลตอบแทนในชาติหน้า นอกจากนี้คำสอนของพระพุทธศาสนามีส่วนกำหนดค่านิยมของคนไทยให้รักสงบ ทำให้พฤติกรรมในการยอมรับอำนาจของผู้ปกครองมีมาก แม้ว่าจะมีการพัฒนาประเทศให้เป็นสมัยใหม่ มีการศึกษา การค้าขายกับต่างประเทศมากขึ้น แต่คนชนบทก็ยังยึดในคำสอนของศาสนาอย่างเคร่งครัด

จากการประมวลผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาแล้ว เป็นการชี้ให้เห็นถึงข้อมูลที่พบแล้วในช่วงเวลาที่ผ่านมา ข้อมูลบางอย่างอาจเปลี่ยนแปลงไปบ้างไม่มากนักน้อย ผู้วิจัยเชื่อว่าแนวคิดที่ว่าพัฒนาสังคมจะเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดนั้นย่อมขึ้นอยู่กับข้อมูลที่ทันสมัยของสังคมนั้น ดังนั้นจากแนวความคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าว ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานขึ้นมาว่า เยาวชนชนบทในเขตท้องถื่นที่มีระดับการพัฒนาแตกต่างกันจะได้รับอิทธิพลของ เมืองด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรมแตกต่างกัน ซึ่งสามารถแยกย่อยเป็น

1. เยาวชนชนบทในเขตท้องถื่นที่มีระดับการพัฒนาสูงจะ เลือกคู่ครองโดยไม่ถือ เกณฑ์อายุชายอายุมากกว่าหญิง มากกว่าเยาวชนชนบทในเขตท้องถื่นที่มีระดับการพัฒนาต่ำ

2. เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาสูงจะมีการวางแผนการมีบุตรที่เอื้อต่อการวางแผนครอบครัวมากกว่าเยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
3. เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาสูงจะไม่ต้องการที่จะอพยพย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้านมากกว่าเยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
4. เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาสูงจะมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงจึ้นมากกว่าเยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
5. เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาสูงจะได้รับความรู้ในการประกอบอาชีพจากสื่อมวลชนมากกว่าเยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
6. เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาสูงจะใช้เวลารว่างไปเที่ยวในเมืองมากกว่าเยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
7. เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาสูงจะมีการพัฒนาสูงจะมีการกู้ยืมเงินตามกฎหมายจากแหล่งกู้ยืมเงินมากกว่าเยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
8. เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาสูงจะทราบราคาผลผลิตการเกษตรจากสื่อมวลชนมากกว่าเยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาต่ำ
9. เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาสูงจะขายผลผลิตให้กับพ่อค้าในเมืองมากกว่าเยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาต่ำ

นิยามศัพท์

"เยาวชน" หมายถึง ชายหญิงโสด อายุระหว่าง 15-25 ปี ไม่ได้รับการศึกษาอย่างเป็นทางการแล้ว

"อิทธิพลเมือง" หมายถึง สภาพที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงกับเยาวชนชนบททั้งทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม จากสภาพเดิมไปสู่สภาพใหม่ที่มีวิถีทางการดำเนินชีวิตใกล้เคียงกับวิถีทางการดำเนินชีวิตแบบเมือง ซึ่งเป็นแบบแผนการดำเนินชีวิตของคนในเขตเทศบาลเมือง สุราษฎร์และพิจิตรโลก

"การเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและวัฒนธรรม" หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับ
เกณฑ์ในการเลือกคู่ครอง การวางแผนการมีบุตรที่เอื้อต่อการวางแผนครอบครัว ความต้องการ
อพยพย้ายถิ่นจากหมู่บ้าน ความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น การได้รับความรู้ในการประกอบ
อาชีพจากสื่อมวลชนและการใช้เวลาว่างไปเที่ยวในเมือง

"การเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ" หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการกู้ยืมเงิน
ตามกฎหมายจากแหล่งกู้ยืมเงิน การทราบราคาผลผลิตการเกษตรจากสื่อมวลชนและการขายผลผลิต
ให้กับพ่อค้าในเมือง

"ความคิดเห็น" หมายถึง การแสดงออกถึงความคิดเห็นของเยาวชนชนบทต่อสภาพอิทธิพล
ของเมืองทั้งทางสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม อันแสดงทิศทางที่เยาวชนชนบทส่วนใหญ่จะเลือก
กระทำต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
Pibulsongkram Rajabhat University

บทที่ 3

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

- เพศ
- อายุ
- ระดับการศึกษา
- จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน
- อาชีพร่อนนอกเหนือจากการทำนา

ในเรื่องเพศ ปรากฏว่าเยาวชนชนบทในจังหวัดสุโขทัยและจังหวัดพิษณุโลก ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 360 คน เป็นเพศชาย 188 คน คิดเป็นร้อยละ 52.22 และเป็นเพศหญิง 172 คน คิดเป็นร้อยละ 47.77 ดังนั้น ในกลุ่มตัวอย่างจึงมีจำนวนเพศชายมากกว่าจำนวนเพศหญิง

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุโขทัย
Pibulsongkram Rajabhat University

อายุ การกระจายของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ แสดงได้
ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
15 ปี	30	8.33
16 ปี	41	11.30
17 ปี	48	13.33
18 ปี	34	9.44
19 ปี	40	11.11
20 ปี	45	12.50
21 ปี	24	6.66
22 ปี	30	8.33
23 ปี	24	6.66
24 ปี	21	5.83
25 ปี	23	6.38
รวม	360	100.00

ตารางที่ 1 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการกระจายของ
อายุในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน ตั้งแต่อายุ 15-25 ปี กลุ่มที่มีอายุ 17 ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ
13.33 รองลงมาเป็นกลุ่มที่มีอายุ 20 ปี อายุเฉลี่ยของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ
19.42 ปี

ระดับการศึกษา การกระจายของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามระดับการศึกษา แสดงได้ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าชั้น ป.4	20	5.55
จบชั้น ป.4-ป.ปลาย	77	21.38
จบชั้น ม.ศ.ต้น-ม.ศ.ปลาย	238	66.10
จบอนุปริญญา	20	5.55
อื่น ๆ	5	1.38
รวม	360	100.00

ตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 66.10 รองลงมาเรียนจบชั้นประถมศึกษาตอนต้นและประถมศึกษาตอนปลาย และเรียนไม่จบชั้นประถมศึกษาตอนต้น จบระดับการศึกษาชั้นอนุปริญญา

จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน การกระจายของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่าง
 จำนวนตามจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน แสดงได้ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การกระจายของเยาวชนในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดา
 เดียวกัน

จำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน	จำนวน	ร้อยละ
1 - 2 คน	25	6.94
3 - 4 คน	100	27.77
5 - 6 คน	146	40.55
7 - 8 คน	70	19.44
9 -10 คน	15	4.16
มากกว่า 10 คน	4	1.11
รวม	360	100.00

ตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อุปมีจำนวนพี่น้องร่วมบิดา
 มารดาเดียวกัน 5-6 คน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.55 รองลงมาได้แก่จำนวน 3-4 คน และ
 7-8 คน 1-2 คน และ 9-10 คน ตามลำดับ มีส่วนน้อยที่มีจำนวนพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกัน
 มากกว่า 10 คน

อาชีพรองนอกเหนือจากการทำนา การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
ตามอาชีพรองนอกเหนือจากการทำนา แสดงได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามอาชีพรองนอกเหนือ
จากการทำนา

อาชีพรองนอกเหนือจากการทำนา	จำนวน	ร้อยละ
ทนาย	64	17.77
ทาสวน	45	12.50
เลี้ยงสัตว์	70	19.44
รับจ้าง	153	42.50
ประมง	7	1.94
ปั้นอิฐ	3	0.83
ปั้นหม้อ	4	1.11
อื่น ๆ	14	3.88
รวม	0	100.00

ตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพรอง นอกเหนือ
จากการทำนา ได้แก่ การรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 42.50 รองลงมาเป็นอาชีพเลี้ยงสัตว์ ทนาย
ทาสวน และอื่น ๆ ตามลำดับ

ลักษณะเฉพาะของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะเฉพาะของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างอันประกอบด้วย ลักษณะการรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ การพบปะสนทนากับเพื่อนต่างเพศในหนึ่งเดือน การปฏิบัติตนในการพบกับเพื่อนต่างเพศ ความต้องการมีบุตรหลังแต่งงาน ความต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน สาเหตุความต้องย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน การร่วมมือในกิจกรรมหมู่บ้าน สาเหตุที่ไม่ได้ศึกษาต่อ การใช้เวลาในการเที่ยวแหล่งที่ให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ การกู้ยืมเงิน แหล่งเงินกู้ แหล่งแจ้งราคาผลผลิตทางการเกษตร แหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร แสดงได้ดังนี้

การปฏิบัติตนในการพบกับเพื่อนต่างเพศ การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการปฏิบัติตนในการพบกับเพื่อนต่างเพศ แสดงได้ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามการปฏิบัติตนในการพบกับเพื่อนต่างเพศ

การปฏิบัติตนในการพบกับเพื่อนต่างเพศ	จำนวน	ร้อยละ
พูดคุย	248	68.88
จับมือ	64	17.77
จูบหรือกอด	42	11.66
สัมพันธ์ลึกซึ้ง	6	1.66
รวม	360	100.00

ตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติตนในการพบเพื่อนต่างเพศ โดยการพูดคุย คิดเป็นร้อยละ 68.88 รองลงมาเป็นการจับมือและการจูบหรือกอดตามลำดับ ส่วนการมีสัมพันธ์ลึกซึ้งมีน้อย

ลักษณะการรู้จักกับเพื่อนต่างประเทศ การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
ตามลักษณะการรู้จักกับเพื่อนต่างประเทศ แสดงได้ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามลักษณะการรู้จักกับ
เพื่อนต่างประเทศ

ลักษณะการรู้จักกับเพื่อนต่างประเทศ	จำนวน	ร้อยละ
ญาติผู้ใหญ่แนะนำให้รู้จัก	25	6.94
บิดามารดาแนะนำให้รู้จัก	42	11.66
เพื่อนแนะนำให้รู้จัก	97	26.94
รู้จักด้วยตนเอง	188	52.22
อื่น ๆ	8	2.22
รวม	360	100.00

ตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักเพื่อนต่างประเทศด้วย
ตนเอง คิดเป็นร้อยละ 52.22 รองลงมาเป็นเพื่อน บิดามารดา และญาติผู้ใหญ่แนะนำให้รู้จัก
ตามลำดับ

การพบปะสนทนากับเพื่อนต่างเพศในหนึ่งเดือน การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง
จำนวนตามการพบปะสนทนาเกี่ยวกับเพื่อนต่างเพศในหนึ่งเดือน แสดงได้ดังตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามการพบสนทนากับ
เพื่อนต่างเพศในหนึ่งเดือน

การพบปะสนทนากับเพื่อนต่างเพศในหนึ่งเดือน จำนวน ร้อยละ

1 - 2 ครั้ง	75	20.83
3 - 4 ครั้ง	87	24.16
5 - 6 ครั้ง	64	17.77
7 - 8 ครั้ง	52	14.44
9 -10 ครั้ง	36	10.00
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	46	12.77
รวม	360	100.00

ตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการพบปะสนทนากับ
เพื่อนต่างเพศในหนึ่งเดือน 3-4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 24.16 รองลงมาเป็น 1-2 ครั้ง 5-6 ครั้ง
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป 7-8 ครั้ง และ 9-10 ครั้ง ตามลำดับ

ความต้องการมีบุตรหลังแต่งงาน การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
ตามความต้องการมีบุตรหลังแต่งงาน แสดงได้ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามความต้องการมีบุตร
หลังแต่งงาน

ความต้องการมีบุตรหลังแต่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ต้องการมีบุตร	12	3.33
ต้องการมี 1 - 2 คน	198	55.00
ต้องการมี 3 - 4 คน	110	30.55
ต้องการมีมากกว่า 4 คน	40	11.11
รวม	360	100.00

ตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการมีบุตรภายหลัง
แต่งงานจำนวน 1-2 คน คิดเป็นร้อยละ 55 รองลงมาต้องการมีบุตร 3-4 คน มากกว่า 4 คน
และไม่ต้องการมีบุตร ตามลำดับ

ความต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
ตามความต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน แสดงได้ดังตารางที่ 9

ตารางที่ 9 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามความต้องการย้ายถิ่น
ออกจากหมู่บ้าน

ความต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการ	131	36.38
ไม่ต้องการ	229	63.61
รวม	360	100.00

ตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ต้องการย้ายถิ่นออกจาก
หมู่บ้าน คิดเป็นร้อยละ 63.61 มีที่ต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้านเป็นส่วนน้อย เพียง 36.38

สาเหตุความต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามสาเหตุความต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน แสดงได้ดังตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามสาเหตุของความ
ต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน

สาเหตุความต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ต้องการความเป็นอิสระ	95	23.38
ต้องการหางานทำ	178	49.44
บ้านพักมีความคับแคบ	49	13.61
หมู่บ้านมีความเจริญไม่พอ	28	7.77
อื่น ๆ	10	2.77
รวม	360	100.00

ตารางที่ 10 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญที่ต้องการอพยพหนีสาเหตุ
จากต้องการหางานทำ คิดเป็นร้อยละ 49.44 รองลงมาเป็นต้องการความเป็นอิสระ บ้านพักมี
ความคับแคบ หมู่บ้านมีความเจริญไม่พอ และอื่น ๆ ตามลำดับ

การร่วมมือในกิจกรรมของหมู่บ้าน การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างจำแนก
ตามการให้ความร่วมมือในกิจกรรมหมู่บ้าน แสดงได้ดังตารางที่ 11

ตารางที่ 11 การกระจายของเยาวชนชมรมทานจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามการให้ความร่วมมือ
ในกิจกรรมหมู่บ้าน

การให้ความร่วมมือในกิจกรรมหมู่บ้าน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ให้ความร่วมมือ	5	1.38
ช่วยงานด้านร่างกาย	135	37.50
ช่วยวัสดุและทุนทรัพย์	40	11.11
ช่วยทั้งร่างกาย วัสดุและทุนทรัพย์	180	50.00
รวม	360	100.00

ตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือใน
กิจกรรมหมู่บ้านโดยช่วยทั้งร่างกาย วัสดุและทุนทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นการ
ช่วยงานด้านร่างกาย และช่วยเป็นวัสดุ และทุนทรัพย์ ตามลำดับ มีเป็นส่วนน้อยมากที่ไม่ให้ความ
ร่วมมือในกิจกรรมหมู่บ้าน

สาเหตุที่ไม่ได้ศึกษาต่อ การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาเหตุที่ไม่ได้ศึกษาต่อ แสดงไว้ดังตารางที่ 12

ตารางที่ 12 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามสาเหตุที่ไม่ได้ศึกษาต่อ

สาเหตุที่ไม่ได้ศึกษาต่อ	จำนวน	ร้อยละ
บิดามารดาให้ช่วยทำงานบ้าน	104	28.88
บิดามารดาขาดทุนทรัพย์	156	43.33
สถานที่ศึกษาต่ออยู่ห่างไกล	30	8.33
ตนเองมีปัญญาไม่ดี	55	15.27
อื่น ๆ	15	4.16
รวม	360	100.00

ตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อเนื่องจากบิดามารดาขาดทุนทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 43.33 รองลงมาเป็นสาเหตุจากบิดามารดาให้ช่วยงานบ้าน ตนเองมีปัญญาไม่ดี สถานที่ศึกษาต่อห่างไกล และอื่น ๆ ตามลำดับ

แหล่งที่ให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามแหล่งที่ให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ แสดงได้ดังตารางที่ 13

ตารางที่ 13 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามแหล่งที่ให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ

แหล่งที่ให้ความรู้ในการประกอบอาชีพ	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อน	25	6.94
ญาติ	20	5.55
บิดามารดา	168	46.66
วิทยุ	52	14.44
การฝึกฝนอาชีพ	60	16.66
เอกสารสิ่งพิมพ์	35	9.72
รวม	360	100.00

ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ในการประกอบอาชีพจากบิดามารดามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.66 รองลงมาเป็นการฝึกฝนอาชีพและวิทยุ เพื่อน ญาติ และเอกสารสิ่งพิมพ์ ตามลำดับ

การใช้เวลาว่างในการเที่ยว การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตาม
การใช้เวลาว่างในการเที่ยว แสดงได้ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามการใช้เวลาว่าง
ในการเที่ยว

การใช้เวลาว่างในการเที่ยว	จำนวน	ร้อยละ
เที่ยวในละแวกบ้านกับเพื่อน ๆ	225	62.50
เที่ยวในเมืองกับเพื่อน ๆ	135	37.50
รวม	360	100.00

ตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ใช้เวลาว่างในการเที่ยว
โดยการเที่ยวในละแวกบ้านกับเพื่อน ๆ คิดเป็นร้อยละ 62.50 มีเป็นส่วนน้อยที่ใช้เวลาว่างไป
เที่ยวในเมืองกับเพื่อน ๆ คิดเป็นร้อยละ 37.50

การกู้ยืมเงิน การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการกู้ยืมเงิน
แสดงไว้ดังตารางที่ 15

ตารางที่ 15 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามการกู้ยืมเงิน

การกู้ยืมเงิน	จำนวน	ร้อยละ
ไม่เคยกู้ยืม	193	53.61
เคยกู้ยืม	167	46.38
รวม	360	100.00

ตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยกู้ยืมเงิน คิดเป็น
ร้อยละ 53.61 มีเพียงส่วนน้อยที่เคยกู้ยืมเงิน คิดเป็นร้อยละ 46.38

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิษณุโลก
Pibulsongkram Rajabhat University

แหล่งเงินทุน การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามแหล่งเงินทุน
แสดงได้ดังตารางที่ 16

ตารางที่ 16 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามแหล่งเงินทุน

แหล่งเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนบ้าน	40	23.95
ญาติ	75	44.91
สหกรณ์	15	8.98
นายทุน	25	14.97
ธนาคาร	12	7.18
รวม	167	100.00

ตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า เยาวชนในกลุ่มตัวอย่างที่เคยกู้ยืมเงินใช้บริการแหล่ง
เงินทุนจากญาติมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.91 รองลงมา เป็นกู้ยืมจากเพื่อนบ้าน นายทุน สหกรณ์
และธนาคาร ตามลำดับ

แหล่งแจ้งราคาผลผลิตทางการเกษตร การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง
จำนวนตามแหล่งแจ้งราคาผลผลิตทางการเกษตร แสดงได้ดังตารางที่ 17

ตารางที่ 17 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามแหล่งแจ้งราคา
ผลผลิตทางการเกษตร

แหล่งแจ้งราคาผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน	ร้อยละ
เพื่อนบ้าน	59	16.38
พ่อค้า	118	32.77
วิทยุ	159	44.16
เอกสารสิ่งพิมพ์	24	6.66
รวม	360	100.00

ตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทราบราคาผลผลิตทาง
การเกษตรจากวิทยุมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 44.16 รองลงมาทราบราคาผลผลิตทางการเกษตร
จากพ่อค้า เพื่อนบ้าน และเอกสารสิ่งพิมพ์ ตามลำดับ

แหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
ตามแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร แสดงได้ดังตารางที่ 18

ตารางที่ 18 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำนวนตามแหล่งรับซื้อผลผลิต
ทางการเกษตร

แหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร	จำนวน	ร้อยละ
สหกรณ์การเกษตร	66	18.33
เพื่อนบ้าน	45	12.50
พ่อค้าท้องถิ่น	85	23.61
พ่อค้าในเมือง	164	45.55
รวม	360	100.00

ตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตรของเยาวชนในกลุ่ม
ตัวอย่าง ได้แก่ พ่อค้าในเมืองมากที่สุดถึง ร้อยละ 45.55 รองลงมาเป็นการขายให้กับพ่อค้า
ท้องถิ่น สหกรณ์การเกษตร และเพื่อนบ้าน ตามลำดับ

ความคิดเห็นของเยาวชนต่อสภาพวัฒนธรรม สังคม และ เศรษฐกิจ

ความคิดเห็นของเยาวชนต่อสภาพวัฒนธรรม สังคม และ เศรษฐกิจ อันประกอบด้วยพิธีสำคัญในประเพณีแต่งงาน วัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต เกณฑ์อายุในการเลือกคู่ครอง เกณฑ์ในการเลือกผู้นำ ความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น การใช้เวลาว่าง อาชีพที่ต้องการจะยึดเป็นอาชีพหลัก และการขายผลผลิตที่คิดว่าจะได้ราคาที่ดีที่สุด แสดงได้ดังนี้

ความคิดเห็นต่อพิธีสำคัญในประเพณีแต่งงาน การกระจายของเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อพิธีสำคัญในประเพณีแต่งงาน แสดงได้ดังตารางที่ 19

ตารางที่ 19 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามความคิดเห็นต่อพิธีสำคัญในประเพณีแต่งงาน

ความคิดเห็นต่อพิธีสำคัญในประเพณีแต่งงาน	จำนวน	ร้อยละ
การรับไหว้	54	15.00
การผูกข้อมือ	108	30.00
การรับหมั้น	40	11.11
การเลี้ยงพระ	88	24.44
การสร้างเรือนหอ	56	15.55
อื่น ๆ	14	3.86
รวม	360	100.00

ตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนส่วนใหญ่เห็นความสำคัญต่อการผูกข้อมือในประเพณีแต่งงานมากที่สุดถึงร้อยละ 30 รองลงมาเป็นพิธีเลี้ยงพระ การสร้างเรือนหอ การรับไหว้ การรับหมั้น และอื่น ๆ ตามลำดับ

คุณธรรมในการดำเนินชีวิต การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการยึด
คุณธรรมในการดำเนินชีวิต แสดงได้ดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 การกระจายของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการยึดคุณธรรมในการ
ดำเนินชีวิต

คุณธรรมในการดำเนินชีวิต	จำนวน	ร้อยละ
ความเมตตากรุณา	70	19.44
ความกตัญญูทเวท	82	22.77
ทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทน	50	13.88
ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว	134	37.22
การไม่กล่าวโทษต่อผู้อื่น	14	3.88
รวม	360	100.00

ตารางที่ 20 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างยึดคุณธรรมในการดำเนินชีวิต
ข้อที่ค่าได้ดีทำชั่วได้ชั่ว มากที่สุดถึง ร้อยละ 37.22 รองลงมาเป็นข้อความกตัญญูทเวท ความ
เมตตากรุณา ทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทน และการไม่กล่าวโทษผู้อื่น ตามลำดับ

ความคิดเห็นต่อเกณฑ์อายุในการเลือกคู่ครอง การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง
จำแนกตามความคิดเห็นต่อเกณฑ์อายุในการเลือกคู่ครอง แสดงได้ดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 การกระจายของเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จำแนกตามความคิดเห็นต่อ
เกณฑ์อายุในการเลือกคู่ครอง

ความคิดเห็นต่อเกณฑ์อายุในการเลือกคู่ครอง	จำนวน	ร้อยละ
ชายอายุน้อยกว่า หญิง	19	5.27
ชายอายุเท่า หญิง	85	23.61
ชายอายุมากกว่า หญิง	256	71.11
รวม	360	100.00

ตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่คิดเลือกคู่ครองโดยถือ
เกณฑ์ชายอายุมากกว่าหญิงถึง ร้อยละ 71.11 รองลงมาเป็นเกณฑ์ชายอายุเท่ากับหญิง และชาย
อายุน้อยกว่าหญิง ตามลำดับ

ความคิดเห็นต่อเกณฑ์ในการเลือกผู้นำ การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง
 จำแนกตามความคิดเห็นต่อเกณฑ์ในการเลือกผู้นำ แสดงได้ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 22 การกระจายของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความคิดเห็นต่อเกณฑ์
 ในการเลือกผู้นำ

ความคิดเห็นต่อเกณฑ์ในการเลือกผู้นำ	จำนวน	ร้อยละ
มีเหตุผล	105	29.16
มีความเมตตากรุณา	57	15.83
มีความเฉลียวฉลาด	32	8.88
ความยุติธรรม	115	31.94
มีเงินทองมาก	16	4.44
มีวาจาไพเราะ	11	3.05
มีความเข้าใจผู้อื่น	24	6.66
รวม	360	100.00

ตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อเกณฑ์ในการ
 เลือกผู้นำ ข้อที่มีความยุติธรรมมากที่สุดถึง ร้อยละ 31.94 รองลงมาเป็นข้อมีเหตุผล มีความ
 เมตตากรุณา มีความเฉลียวฉลาด มีความเข้าใจผู้อื่น มีเงินทองมาก และมีวาจาไพเราะ
 ตามลำดับ

ความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง
จำนวนตามความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป แสดงได้ดังตารางที่ 23

ตารางที่ 23 การกระจายของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามความต้องการที่จะศึกษา
ต่อในระดับสูงขึ้นไป

ความต้องการที่จะศึกษาในระดับสูงขึ้นไป	จำนวน	ร้อยละ
มีความต้องการ	215	59.72
ไม่มีความต้องการ	145	40.27
รวม	360	100.00

ตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความต้องการที่จะ
ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 59.72 ส่วนน้อยที่ไม่ต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป
คิดเป็นร้อยละ 40.27

การใช้เวลาว่าง การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการใช้จ่าย
ว่าง แสดงได้ดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 การกระจายของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการใช้เวลาว่าง

การใช้เวลาว่าง	จำนวน	ร้อยละ
เล่นกีฬา	18	6.48
เที่ยวเตร่นอกบ้าน	37	10.27
อ่านหนังสือ	45	12.50
ดูภาพยนตร์	31	8.61
ดูโทรทัศน์	66	18.33
ฟังวิทยุ	147	40.83
อื่น ๆ	16	4.44
รวม	360	100.00

ตารางที่ 24 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างใช้เวลาว่างฟังวิทยุมากที่สุดถึง ร้อยละ 40.83 รองลงมาเป็นการดูโทรทัศน์ อ่านหนังสือ เที่ยวเตร่นอกบ้าน ดูภาพยนตร์ เล่นกีฬา และอื่น ๆ ตามลำดับ

อาชีพที่ต้องการจะยึดเป็นอาชีพหลัก การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน
ตามอาชีพที่ต้องการจะยึดเป็นอาชีพหลัก แสดงได้ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 25 การกระจายของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามอาชีพที่ต้องการที่จะ
ยึดเป็นอาชีพหลัก

อาชีพที่ต้องการจะยึดเป็นอาชีพหลัก	จำนวน	ร้อยละ
รับราชการ	28	7.77
รับจ้าง	58	16.11
ตัดเย็บเสื้อผ้า	72	20.00
ช่างเสริมสวย	42	11.66
ช่างก่อสร้าง	37	10.27
ค้าขาย	104	28.88
เชื่อมโลหะ	10	2.77
อื่น ๆ	9	2.50
รวม	360	100.00

ตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างต้องการจะยึดการค้าขายเป็น
อาชีพหลักมากที่สุดถึงร้อยละ 28.88 รองลงมาเป็นอาชีพตัดเย็บเสื้อผ้า อาชีพรับจ้าง อาชีพ
เสริมสวย อาชีพช่างก่อสร้าง อาชีพรับราชการ และอาชีพเชื่อมโลหะ ตามลำดับ

การขายผลผลิตที่คิดว่าจะได้ราคาดีที่สุด การกระจายของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง
จำนวนตามการขายผลผลิตที่คิดว่าจะได้ราคาดีที่สุด แสดงได้ดังตารางที่ 26

ตารางที่ 26 การกระจายของเยาวชนชนบทในกลุ่มตัวอย่าง จำนวนตามการขายผลผลิตที่คิดว่าจะได้ราคาดีที่สุด

การขายผลผลิตที่คิดว่าจะได้ราคาดีที่สุด	จำนวน	ร้อยละ
นำผลผลิตส่งให้กับสหกรณ์การเกษตร	103	28.61
นำผลผลิตเข้าไปขายในเมือง	139	38.61
รัฐบาลรับซื้อในราคาประกันให้มาก	118	32.77
รวม	360	100.00

ตารางที่ 26 แสดงให้เห็นว่าเยาวชนในกลุ่มตัวอย่างคิดว่าการนำผลผลิตเข้าไปขายในเมืองจะได้ราคาดีที่สุดถึงร้อยละ 38.61 รองลงมาเป็นการให้รัฐบาลรับซื้อในราคาประกันให้มากและการนำผลผลิตส่งให้กับสหกรณ์การเกษตร ตามลำดับ

การพิสูจน์สมมติฐาน

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้เพื่อทำการวิเคราะห์โดยใช้ค่า Chi-Square ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับว่าเยาวชนในชนบทที่มีระดับการพัฒนาแตกต่างกัน จะได้รับอิทธิพลของเมืองด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมแตกต่างกัน ซึ่งแยกออกเป็นอิทธิพลของเมือง 9 เรื่องด้วยกัน คือ

1. เกณฑ์ในการเลือกคู่ครอง
2. การวางแผนการมีบุตรที่เอื้อต่อการวางแผนครอบครัว
3. การอพยพย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน
4. ความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น
5. การได้รับความรู้ในการประกอบอาชีพจากสื่อมวลชน
6. การใช้เวลาว่างไปเที่ยวในเมือง
7. การกู้ยืมเงินตามกฎหมายจากแหล่งเงินกู้ยืม
8. การทราบราคาผลผลิตการเกษตรจากสื่อมวลชน
9. การขายผลผลิตให้กับพ่อค้าในเมือง

ผู้วิจัยได้จัดข้อมูลแจกแจงเข้าตาราง 2 x 2 Fold Contingency Tables เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปร ตามสูตร

$$X^2 = \frac{N (Ad - BC)^2}{(A + B) (C + D) (A + C) (B + D)}$$

ตัวแปรตาม

ตัว	A	B	(A + B)
แปร	C	D	(C + D)
อิสระ	(A + C)	(B + D)	N

เมื่อ $\chi^2 = 61$ Chi-square

N = จำนวนตัวอย่างทั้งหมด

A,B,C และ D เป็นจำนวนความถี่ในแต่ละช่องของตาราง 2 x 2 Fold

Contingency Tables

เปรียบเทียบขนาดความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระแต่ละ categories กับตัวแปรตาม

โดยยศาสตร์ Percentage โดยผู้วิจัยตั้งข้อสมมติฐานเป็นแบบ Null Hypothesis ที่ว่า เยาวชน

ที่อยู่ในระดับการพัฒนาต่างกันจะได้รับอิทธิพลของปัจจัยไม่ต่างกัน ถ้า χ^2_c จากการคำนวณ

มากกว่า χ^2_t จากตาราง d.f. A .05 จะไม่ยอมรับ H_0 ถ้า χ^2_t จากตาราง d.f. ที่

.05 จึงจะยอมรับ H_1

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

การทดสอบข้อสมมติฐานของอิทธิพลของเมืองทั้งทางด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม
ที่มีต่อเยาวชนชนบท ในเขตที่ทำการศึกษ ตามตารางที่ 27

ตารางที่ 27 แสดงการทดสอบข้อสมมติฐานอิทธิพลของเมืองทางด้านสังคม เศรษฐกิจและ
วัฒนธรรมที่มีต่อเยาวชนในเขต 2 ระดับการพัฒนา

ระดับการพัฒนา	จำนวน	อิทธิพลของเมือง		รวม
		น้อย	มาก	
	 ร้อยละ		
สูง	1,620	44.62	50.37	100.00
ต่ำ	1,620	48.95	51.04	100.00

$$X^2_c = 0.12$$

$$X^2_t (1, .05) = 3.84$$

ผลปรากฏว่า $X^2_c < X^2_t$ ดังนั้นจึงยอมรับกับข้อสมมติฐาน Null Hypothesis ที่ว่า
เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาแตกต่างกัน จะได้รับอิทธิพลของเมืองด้านสังคม
เศรษฐกิจและวัฒนธรรม ไม่แตกต่างกันซึ่งหมายถึงสมมติฐานที่ผู้วิจัยตั้งขึ้นได้รับการปฏิเสธ

นอกจากนี้ถ้าหากการพิจารณาทดสอบข้อสมมติฐานของแต่ละด้านจะปรากฏผล ดังนี้

ตารางที่ 28 อิทธิพลของเมืองกับเกณฑ์ในการเลือกคู่ครอง

ระดับการพัฒนา	จำนวน	เกณฑ์การเลือกคู่ครอง		รวม
		ชายอายุมากกว่าหญิง	ชายอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับหญิง	
	 ร้อยละ		
สูง	180	80.00	20.00	100.00
ต่ำ	180	75.00	25.00	100.00

$$X^2_c = 1.29$$

$$X^2_t (1, .05) = 3.84$$

ตารางที่ 29 อิทธิพลของเมืองกับความต้องการมีบุตร

ระดับการพัฒนา	จำนวน	ความต้องการมีบุตร		รวม
		มีเกิน 2 คน	มีไม่เกิน 2 คน	
	 ร้อยละ		
สูง	180	44.44	56.66	100.00
ต่ำ	180	38.89	61.11	100.00

$$X^2_c = 1.14$$

$$X^2_t (1, .05) = 3.84$$

ตารางที่ 30 อิทธิพลเมืองกับความต้องการอพยพย้ายถิ่น

ระดับการพัฒนา	จำนวน	ความต้องการอพยพย้ายถิ่น		รวม
		ต้องการ	ไม่ต้องการ	
	 ร้อยละ		
สูง	180	30.55	69.44	100.00
ต่ำ	180	40.00	60.00	100.00

$$X^2_c = 3.45$$

$$X^2_t (1, .05) = 3.84$$

ตารางที่ 31 อิทธิพลของเมืองกับความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป

ระดับการพัฒนา	จำนวน	ความต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไป		รวม
		ไม่ต้องการ	ต้องการ	
	 ร้อยละ		
สูง	180	28.33	71.66	100.00
ต่ำ	180	53.33	46.66	100.00

$$X^2_c = 7.05$$

$$X^2_t (1, .05) = 3.84$$

ตารางที่ 32 อิทธิพลเมืองกับการได้รับความรู้ในการประกอบอาชีพจากสื่อมวลชน

ระดับการพัฒนา	จำนวน	การได้รับความรู้ในการประกอบอาชีพ		รวม
		จากสื่อมวลชน ไม่ได้รับ	ได้รับ	
	ร้อยละ.....		
สูง	180	41.66	58.33	100.00
ต่ำ	180	54.44	45.55	100.00

$$X^2_c = 5.88$$

$$X^2_t (1, .05) = 3.84$$

ตารางที่ 33 อิทธิพลเมืองกับการใช้เวลาว่างไปเที่ยวในเมือง

ระดับการพัฒนา	จำนวน	การใช้เวลาว่างไปเที่ยวในเมือง		รวม
		ไม่ไปเที่ยว	ไปเที่ยว	
	ร้อยละ.....		
สูง	180	54.44	45.55	100.00
ต่ำ	180	70.55	29.44	100.00

$$X^2_c = 9.96$$

$$X^2_t (1, .05) = 3.84$$

ตารางที่ 34 แสดงอิทธิพลเมืองกับการกู้ยืมเงินตามกฎหมายจากแหล่งเงินกู้ยืม

ระดับการพัฒนา	จำนวน	การกู้ยืมเงินตามกฎหมายจากแหล่งเงินกู้ยืม		รวม
		ไม่กู้ยืม	กู้ยืม	
	ร้อยละ.....		
สูง	180	57.22	42.77	100.00
ต่ำ	180	50.00	50.00	100.00

$$X^2_c = 1.88$$

$$X^2_t (1, .05) = 3.84$$

ตารางที่ 35 อิทธิพลของเมืองกับการทราบราคาผลผลิตจากสื่อมวลชน

ระดับการพัฒนา	จำนวน	การทราบราคาผลผลิตจากสื่อมวลชน		รวม
		ไม่รับทราบ	รับทราบ	
	ร้อยละ.....		
สูง	180	45.55	54.44	100.00
ต่ำ	180	58.33	41.66	100.00

$$X^2_c = 5.88$$

$$X^2_t (1, .05) = 3.84$$

ตารางที่ 36 อิทธิพลเมืองกับการขายผลผลิตให้กับพ่อค้าในเมือง

ระดับการพัฒนา	จำนวน	การขายผลผลิตให้กับพ่อค้าในเมือง		รวม
		ไม่รับขาย	ขาย	
	ร้อยละ.....		
สูง	180	64.44	35.55	100.00
ต่ำ	180	44.44	55.55	100.00

$$x^2_c = 1.45$$

$$x^2_t (1, .05) = 3.84$$

ผลก็คือการทดสอบข้อสมมติฐานของอิทธิพลของเมืองแต่ละด้านที่แยกออกมา ค่าของ $x^2_c < x^2_t$ เกือบทุกด้าน ยกเว้นที่เกี่ยวกับความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น การได้รับความรู้ในการประกอบอาชีพจากสื่อมวลชน การใช้เวลาว่างไปเที่ยวในเมือง และการทราคาราคาผลผลิตจากสื่อมวลชน และเมื่อพิจารณาอิทธิพลของเมืองโดยการทดสอบด้วยวิธีของร้อยละก็ไม่แตกต่างกันนักใน 2 ระดับของการพัฒนา จึงกล่าวได้ว่าอิทธิพลของเมืองได้แผ่ครอบคลุมวิถีทางดำเนินชีวิตของเยาวชนชนบทอย่างทั่วถึง และมีระดับของความรุนแรงไม่แตกต่างกันมากนัก

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "อิทธิพลของเมืองที่มีต่อเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก" ซึ่งเริ่มดำเนินการเมื่อปลายปี พ.ศ. 2540 และได้เสร็จลงในกลางปี 2541 ปรากฏผลโดยสรุปได้ ดังนี้

ผลการวิจัย

1. ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างซึ่งได้แก่ เยาวชน จำนวน 360 คน นั้นปรากฏว่ามีภูมิลำเนาอยู่ ณ ท้องถิ่นที่อยู่ ณ ปัจจุบันทั้งสิ้น ส่วนใหญ่เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง อายุเฉลี่ยของเยาวชนเท่ากับ 19-20 ปี ส่วนใหญ่จบการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีพี่น้องรวมบิดามารดาเดียวกัน จำนวน 5-6 คน มีอาชีพทางการทำนาและอาชีพรองรับจ้าง เลี้ยงสัตว์ ทำไร่ และทำสวน ตามลำดับ

2. ลักษณะเฉพาะของเยาวชนในกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่รู้จักกับเพื่อนต่างเพศที่รักใคร่ชอบพอด้วยตนเอง และในการพบกับเพื่อนต่างเพศสนิทสนมกันมากกว่าจับมือ จูบหรือกอด ในหนึ่งเดือนจะพบกับเพื่อนต่างเพศประมาณ 3-6 ครั้ง ส่วนใหญ่ต้องการมีบุตรหลังแต่งงานจำนวน 1-2 คน และส่วนใหญ่ไม่ต้องการย้ายถิ่นออกจากหมู่บ้าน มีส่วนน้อยที่ต้องการย้ายถิ่นเพราะต้องการหางานทำมากกว่าอย่างอื่น เมื่อหมู่บ้านมีกิจกรรมมักจะช่วยทั้งร่างกาย วัสดุและทุนทรัพย์ สาเหตุที่ไม่ได้ศึกษาต่อเพราะบิดามารดาขาดทุนทรัพย์และให้ช่วยทำงานบ้าน บิดามารดาเป็นผู้ให้ความรู้ในการประกอบอาชีพมากกว่าแหล่งอื่น เมื่อมีเวลาว่างมักเที่ยวในละแวกบ้านกับเพื่อน ๆ มีเยาวชนกลุ่มหนึ่งต้องกู้ยืมเงินมาใช้ โดยกู้จากญาติและเพื่อนบ้าน วิทยุและพ่อค้าเป็นแหล่งใหญ่ในการแจ้งราคาผลผลิตทางการเกษตร และแหล่งรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร ได้แก่ พ่อค้าในเมืองมากกว่าแหล่งอื่น

3. ความคิดเห็นของเยาวชนต่อสภาพวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ

พิธีที่เยาวชนเห็นว่าสำคัญในประเพณีแต่งงาน ได้แก่ การผูกข้อมือ และการเลี้ยงพระ
คุณธรรมในการดำเนินชีวิตที่เป็นหลักยึด ได้แก่ คาสอนของพุทธศาสนาในข้อที่ว่าทำดีได้ดี ทำชั่ว
ได้ชั่ว ในการเลือกคู่ครองเยาวชนยังถือเกณฑ์อายุมากกว่าหญิง เกณฑ์ในการเลือกผู้เข้าเฝ้า
ความยุติธรรมและการมีเหตุมีผลเป็นสำคัญ มีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นเป็นจำนวน
มาก การใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ทั้งวิทยุและดูโทรทัศน์ หากมีการเปลี่ยนแปลงอาชีพต้องการที่จะยึด
อาชีพค้าขายและตัดเย็บเสื้อผ้า ส่วนการขายผลผลิตที่จะได้ราคาดีต้องนำเข้าไปขายในเมือง และ
รัฐบาลรับซื้อในราคาประกันให้มาก มีส่วนน้อยที่คิดว่าควรขายให้กับสหกรณ์การเกษตร

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ตั้งไว้ว่า "เยาวชนชนบทในเขตท้องที่มีระดับการพัฒนาแตกต่างกันจะได้รับ
อิทธิพลของเมืองด้านสังคม เศรษฐกิจและวัฒนธรรม แตกต่างกัน" เมื่อทดสอบโดยใช้ค่า
Chi-square แล้วปรากฏว่าไม่เป็นความจริง คือเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก จากทุกระดับ
การพัฒนาได้รับอิทธิพลของเมืองที่ไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณารายละเอียดเกี่ยวกับอิทธิพล
ของเมืองพบว่า เยาวชนชนบทที่อยู่ในเขตพัฒนาสูงจะมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับที่สูงมาก
ใช้เวลาว่างไปเที่ยวในเมืองมาก และทราบราคาผลผลิตการเกษตรจากสื่อมวลชนมาก แต่อย่างไร
ก็ตามการที่สมมติฐานที่ตั้งไว้ได้รับการปฏิเสธก็เท่ากับเป็นการสนับสนุนหรือสร้างความมั่นใจให้กับ
ผู้วิจัยว่าข้อมูลทั้งหมดที่ได้มานั้นสามารถฉายภาพจริงของเยาวชนในจังหวัดพิษณุโลกทั้งหมด เพราะ
การที่เยาวชนแต่ละระดับได้รับอิทธิพลของเมืองทั้งด้านสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมเหมือนกัน
เกือบทุกแง่มุม เมื่อนำมาปะติดปะต่อเป็นภาพเดียวกันทั้งหมด ก็แสดงให้เห็นภาพจริงทั้งหมดของ
เยาวชนในจังหวัดพิษณุโลก

ข้อเสนอแนะ

1. จากการค้นพบครั้งนี้ปรากฏว่าเยาวชนส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลของเมืองทั้งทางสังคม เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม จึงเป็นที่น่าสนใจที่จะศึกษาต่อว่าอิทธิพลของเมืองเกิดมาจากสาเหตุใด และช่องทางที่เป็นตัวนำอิทธิพลของเมืองไปสู่ชนบทมีช่องทางใดบ้าง
2. ในการที่รัฐบาลจะนำโครงการต่าง ๆ เข้าไปในชนบทของจังหวัดพิษณุโลก จะต้องคำนึงถึงสภาวะการยอมรับหรือการยอมรับของเยาวชนในชนบท ทั้งนี้เพื่อหน่วยงานของ รัฐบาลจะได้ตระหนักถึงสิ่งที่จะนำไปใช้กับเขาเหล่านั้นว่าจะต้องเป็นสิ่งที่ดีที่สุด และถูกต้องที่สุด สำหรับเขา เพราะคาดได้ว่าเขาจะยอมรับทุกอย่างโดยไม่ปรึกษาตั้งคำถามเลย
3. วิทยาการแผนใหม่ รวมทั้งการฝึกฝนอาชีพเพิ่มเติมที่หน่วยงานของรัฐบาลจะนำไป เผยแพร่ให้แก่เยาวชนนั้น ควรจะกระทำโดยผ่านวิธีการที่เห็นชัดเจน เช่น การสาธิต หรือมีละเล่น ก็ผ่านสื่อมวลชนที่เยาวชนส่วนใหญ่มีอยู่ คือ วิทยุ และถ้าไม่จำเป็นน่าจะหลีกเลี่ยงการเผยแพร่ด้วย เอกสาร เพราะทักษะในเรื่องการอ่านของพวกเขาขึ้นอยู่กับระดับต่ำมาก
4. รัฐบาลน่าจะส่งเสริมให้เยาวชนมีอาชีพพิเศษอื่น ๆ นอกเหนือจากอาชีพหลักการ เกษตรกรรม เช่น ให้มีอุตสาหกรรมในครัวเรือน เพราะจะทำให้เขามีความรักและภาคภูมิใจ ในความสามารถเป็นพิเศษของหมู่บ้านของเขา และทำให้เขามีโอกาสสัมผัส ซึ่งคาดว่าจะ เป็นหนทางหนึ่งซึ่งอาจช่วยสะกิดก้นมิให้พวกเขาอพยพย้ายถิ่นออกจากถิ่นเดิมได้
5. รัฐบาลน่าจะสนับสนุนให้มีการวิจัยเรื่องเดียวกันนี้อีก แต่ให้เกี่ยวข้องกับถึงเยาวชน ในเมืองของประเทศ เพื่อหาภาพรวมที่แจ่มชัดของอิทธิพลของเมืองที่ครอบงำเยาวชนไทยทั้งหมด ในประเทศไทย เพื่อจะได้หาทางวางแผนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในสังคมไทยได้ถูกต้องยิ่งขึ้น
6. สำหรับผู้วิจัยอื่น ๆ ซึ่งจะทำการวิจัยระดับมหภาคเฉพาะในเขตที่มีการพัฒนาแล้วนั้น เห็นควรให้ใช้วิธีการศึกษาโดยการแบ่งเขตการพัฒนาออกเป็นระดับต่าง ๆ กัน เพราะเป็นการ ประหยัดทั้งเวลาและค่าใช้จ่าย แต่ทั้งนี้หมายถึงว่าผู้ที่จะนำวิธีการนี้ไปใช้นั้นจะต้องมั่นใจแล้วว่า ตัว indicators ทั้งหมดนั้นน่าเชื่อถือได้จริง

บรรณานุกรม

- กองการประถมศึกษา, กรมสามัญศึกษา. 2517. การศึกษาเฉพาะกรณีการออกกลางคันของนักเรียนประถมศึกษา จังหวัดสมุทรสงคราม.
- คณะกรรมการโครงการประชากรศึกษา. 2520. การวางแผนชีวิตของเด็กวัยรุ่นในจังหวัดขอนแก่น, รายงานการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, (เอกสารโรเนียว).
- คณะกรรมการกิจกรรมเยาวชน. 2516. รายงานการประชุมเรื่องเยาวชนกับอุดมการณ์แห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย.
- จำเริญ ภาวิจิตร. 2513. Thai Marriage and Family. วิทยานิพนธ์.
- ฉลวย ชีวฤติกการ และคณะ. 2521. การศึกษามหาชนของส้อมวลชนต่อการศึกษาของชาวบ้าน, รายงานการวิจัย.
- ประสาน มาลากุล และคณะ. 2513. จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ : อรุณสภา.
- ปรีชา เปี่ยมพงษ์สานต์. 2523. หลักการพัฒนาลัทธิสังคม. ประมวลคำสอนวิชาหลักการพัฒนาลัทธิสังคม คณะสังคมศาสตร์ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (เอกสารโรเนียว).
- ปรีชา สุวินทร์พันธุ์. "บทบาทของพ่อค้าในตลาดระดับท้องถิ่น", วารสารสังคมศาสตร์. ปีที่ 13 ฉบับที่ 3 กรกฎาคม 2519.
- _____. "เศรษฐกิจชนบทของอำเภออุทัย จากรายงานการวิจัยเบื้องต้นโครงการอยุธยา", The Journal of Social Science. กรกฎาคม 2514.
- ปุย โรจนะบุรานนท์. 2514. รายงานการประชุมการศึกษาเรื่องอิทธิพลของสังคมต่อเยาวชน. คณะกรรมการกิจกรรมเยาวชน, สภาสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย ณ โรงแรมบางแสน ชลบุรี 11-12 ธันวาคม 2512.
- แผนการส่งเสริมเยาวชนแห่งชาติ. 2519. สำนักงานส่งเสริมเยาวชน กระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- พัลลภ บุญรัตน์. 2517. การสร้างแหล่งชุมชนโดยขบวนการพัฒนาชุมชน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พิทยา สายชู. "Beliefs, Values and Goals of Farmers in Relation to Agricultural Development". วารสารสังคมศาสตร์. มิถุนายน 2515.

เพ็ญศรี เครือแก้ว, 2505. Changing Thai Society : A Study of the Impact of Urban Cultural Traits and Behavior Upon Rural Thai. วิทยานิพนธ์

. 2508. Village Channels of Communication in Northeast Thailand, A Pilot Study. รายงานการวิจัย

ยุวัฒน์ วุฒิเมธี, 2520. การแก้ไขปัญหาคือความยากจนในชนบทตามแนวคิดทางสังคม.
กรุงเทพฯ ; มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,

รัตน์กร เศรษฐ และคณะ, พฤติกรรมและทัศนคติของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เกี่ยวกับการมีนัดกับเพื่อนต่างประเทศและการเลือกคู่ครอง. รายงานการวิจัย, คณะสังคมศาสตร์ ; มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

รายงานประจำปีของจังหวัดพิษณุโลก 2524. สำนักงานจังหวัดพิษณุโลก. (เอกสารโรเนียว)

รายงานประจำปีของจังหวัดสุโขทัย 2524. สำนักงานจังหวัดสุโขทัย. (เอกสารโรเนียว)

ราศรี เทพหัสดิน ณ อยุธยา. การศึกษาเปรียบเทียบความทะเยอทะยานของเด็กวัยรุ่นที่มาจากครอบครัวชั้นกลางและครอบครัวชั้นต่ำ. วิทยานิพนธ์ พระนคร ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สนิท สมัยการ. "การตัดสินใจเปลี่ยนอาชีพของชาวนาไทย" พัฒนาบริหารศาสตร์. ปีที่ 13 ฉบับที่ 2 เมษายน 2516.

. 2515. Peasantry and Modernization : A Study of the Phuan in Central Thailand. สำนักบรรณสาร : สถาบันแนวคิดพัฒนบริหารศาสตร์.

สถาบันวิจัยทางสังคมศาสตร์, 2516. เยาวชนไทย. กรุงเทพฯ ; จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สำนักงานสถิติแห่งชาติ, สำนักงานนายกรัฐมนตรี. สถิติการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
ปี 2519.

สตรีสาร, ปีที่ 32 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม 2522.

สุเทพ สุบุตร เกษัช. การศึกษาหมู่บ้านกลัดชิดเกี่ยวกับลักษณะผู้นำท้องถิ่น อำเภออำนาจเจริญ
จังหวัดอุบลราชธานี, รายงานการวิจัย 2510. กองวิจัยและประเมินผล :
กรมการพัฒนาชุมชน

สังคมศาสตร์ปริทัศน์. ฉบับที่ 2 ปีที่ 7 กันยายน - พฤศจิกายน

สุพล วุฒิสาน. 2521. อิทธิพลของตัวการเปลี่ยนแปลงสังคมในชนบทอุดรธานีและหนองคาย.

ศูนย์วิจัยและพัฒนา (แผนกแผนงานและประเมินผล). วิทยาลัยครูอุดรธานี.

อมรา ภูมิรัตน์. การศึกษาการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมและเมืองในจังหวัดชลบุรี.

วิทยานิพนธ์ กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2516.

Amyot, Jacques. "ลักษณะผู้นำในชนบทภาคตะวันออกเฉียงเหนือ" Sociology of the Northeast Villages 1966.

_____. Village Ayuthava : Social and Economic Couditions of a Rural Population in Central Thailand.

_____. Youth in Southeast Asia. Occasional Paper No.11

Holmes. Henry Cobb. School Beyond the Village : A Study of Educational and Society in Northeastern Thailand. วิทยานิพนธ์ 1975

Keyes. Charles F. "Local Leadership in Rural Thailand," Local Authority and Administration in Thailand., 1970.

Mole, Robert L. Thai Values and Behavior Patterns : A Critical Evaluation of the Inter-Relationship Between the Value Systems and Practices of the People of Thailand. 1968

มหาวิทยาลัยสุโขทัย
Pibulsongkram Rajabhat University

ภาคผนวก

แบบสัมภาษณ์การวิจัย

"อิทธิพลของเมืองที่มีต่อเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก"

ผู้ดำเนินการวิจัย

ผศ.ปรีชา สุภาส อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยา
คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิษณุโลกสงคราม

แบบสัมภาษณ์เล่มที่ รหัส

ชื่อผู้ให้การสัมภาษณ์

บ้านเลขที่ หมู่ที่ ชื่อหมู่บ้าน

ผู้สอบถาม วัน เดือน ปี

บันทึก

.....

.....

.....

.....

คำแนะนำ ให้ผู้สัมภาษณ์จดบันทึกลงในช่องรายการเท่านั้น

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ข้อที่	รายการ	ช่องลงรหัส
1	เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง	[] [] [] 1-3 [] 4
2	อายุ (นับอายุเต็ม) ☐ 15 ปี ☐ 16 ปี ☐ 17 ปี ☐ 18 ปี ☐ 19 ปี ☐ 20 ปี ☐ 21 ปี ☐ 22 ปี ☐ 23 ปี ☐ 24 ปี ☐ 25 ปี	[] [] 5 6

ข้อที่	รายการ	ช่องลงรหัส
3	<p>ท่านเรียนจบการศึกษาชั้นสูงสุดในข้อใด</p> <p>() ไม่ได้เข้ารับการศึกษ</p> <p>() เรียนแต่ไม่จบชั้น ป.4</p> <p>() เรียนจบชั้น ป.4</p> <p>() เรียนจบชั้น ป.6 หรือ ป.7</p> <p>() เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น</p> <p>() เรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย</p> <p>() เรียนจบอนุปริญญาหรือเทียบเท่า</p> <p>() อื่น ๆ (โปรดระบุ</p>	[] 7
4	<p>อาชีพรองนอกเหนือจากการทำนาของท่านได้แก่ข้อใด</p> <p>() ทาสวน</p> <p>() ทาไร่</p> <p>() เลี้ยงสัตว์</p> <p>() รับจ้าง</p> <p>() ประมง</p> <p>() บั่นหม้อ</p> <p>() บั่นอิฐ</p> <p>() อื่น ๆ (โปรดระบุ</p>	[] 8

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ช่องลงรหัส
5	<p>ท่านมีเพื่อนร่วมบิดามารดาเดียวกันรวมทั้งสิ้นจำนวนเท่าไร (นับตัวท่านเองด้วย)</p> <p>() 1 คน () 2 คน () 3 คน () 4 คน () 5 คน () 6 คน () 7 คน () 8 คน () 9 คน () 10 คน () มากกว่า 10 คน (โปรดระบุ คน)</p>	<p>[] [] 9 10</p>

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านวัฒนธรรม สังคมและ เศรษฐกิจ

ข้อที่	รายการ	ช่องลงรหัส
6	ท่านรู้จักกับเพื่อนต่างเพศที่รักใคร่ชอบพอโดยวิธีใด () ญาติผู้ใหญ่นำมาแนะนำให้รู้จัก () บิดามารดาแนะนำมาให้รู้จัก () เพื่อนแนะนำมาให้รู้จัก () รู้จักด้วยตนเอง	
7	ในระยะ 1 เดือน ท่านพบกับเพื่อนต่างเพศจำนวนเท่าไร () 1 - 2 ครั้ง () 3 - 4 ครั้ง () 5 - 6 ครั้ง () 7 - 8 ครั้ง () 9 - 10 ครั้ง () มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	
8	ขณะพบกับเพื่อนต่างเพศท่านปฏิบัติตนอย่างไร () พูดคุย () จับมือ () จูบหรือกอด () สัมผัสเร่ลึกซึ้ง	[] 13
9	เมื่อแต่งงานแล้วท่านคิดจะมีบุตรจำนวนเท่าไร () ไม่ต้องการมีบุตร () 1 - 2 คน () 3 - 4 คน () มากกว่า 4 คนขึ้นไป	[] 14

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ช่องลงรหัส
10	ท่านต้องการย้ายออกไปจากหมู่บ้านนี้หรือไม่ () ไม่ต้องการย้าย () ต้องการย้าย	[] 15
11	สาเหตุสำคัญที่ทำให้ท่านต้องการย้ายได้แก่ข้อใด () ไม่มี () ต้องการความเป็นอิสระ () ต้องการหางานทำ () บ้านพักมีความคับแคบ () หมู่บ้านมีความเจริญไม่พอ () อื่น ๆ (โปรดระบุ)	[] 16 []
12	ขณะที่หมู่บ้านมีกิจกรรมท่านให้เข้าร่วมเมื่อลักษณะใด () ไม่ให้เข้าร่วม () ช่วยงานด้านร่างกาย () ช่วยวัสดุและทุนทรัพย์ () ช่วยทั้งร่างกาย วัสดุและทุนทรัพย์	[] [] 17
13	สาเหตุที่ท่านไม่ได้ศึกษาต่อ เนื่องจากข้อใด () บิดามารดาให้ช่วยทำงานบ้าน () บิดามารดาขาดทุนทรัพย์ () สถานที่ศึกษาต่ออยู่ห่างไกล () ตนเองมีปัญหาเงินไม่พอ () อื่น ๆ	[] 18

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ช่องลงรหัส
14	ท่านได้รับความรู้ในการประกอบอาชีพจากข้อใดมากที่สุด () เพื่อน () ญาติ () บิดามารดา () วิทยุ () การฝึกฝนอาชีพ () เอกสารสิ่งพิมพ์	[] 19
15	หากมีเวลาว่างเพียงพอ ท่านใช้เวลาว่างลักษณะใดมาก () เที่ยวในละแวกบ้านกับเพื่อน ๆ () เที่ยวในเมืองกับเพื่อน ๆ	[] 20
16	เมื่อมีเวลาว่างท่านสนใจที่จะกระทำการในข้อใด () เล่นกีฬา () เที่ยวเตร่นอกบ้าน () อ่านหนังสือ () ดูภาพยนตร์ () ดูโทรทัศน์ () ฟังวิทยุ () อื่น ๆ	[] 21
17	ท่านเคยกู้ยืมเงินเมื่อรายได้ไม่พอกับรายจ่ายหรือไม่ () ไม่เคย () เคย	[] 22

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ช่องลงรหัส
18	ในการเลือกคู่ครองท่านยึดถือเกณฑ์ในข้อใด () ชายอายุน้อยกว่าหญิง () ชายอายุเท่ากับหญิง () ชายอายุมากกว่าหญิง	[] 23
19	พิธีที่ท่านเห็นว่าสำคัญที่สุดในประเพณีแต่งงานได้แก่ข้อใด () การรับไหว้ () การผูกข้อมือ () การรับหมั้น () การเลี้ยงพระ () การสร้างเรือนหอ () อื่น ๆ	[] 24
20	ท่านมีความต้องการที่จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นหรือไม่ () ไม่มีความต้องการ () มีความต้องการ	[] 25
21	ในการเลือกคู่ครองท่านยึดถือหลักเกณฑ์ข้อใดมากที่สุด () มีเหตุมีผล () มีความเมตตากรุณา () มีความเฉลียวฉลาด () มีความยุติธรรม () มีเงินทองมาก () มีวาจาไพเราะ () มีความเข้าใจผู้อื่น	[] 26

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ช่องลงรหัส
22	ในการดำเนินชีวิตท่านยึดคุณธรรมของศาสนาในข้อใด () ความเมตตากรุณา () ความกตัญญูทดแทน () ทำความดีโดยไม่หวังผลตอบแทน () ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว () การไม่กล่าวโทษต่อผู้อื่น	[] 27
23	หากเปลี่ยนอาชีพ ท่านคิดจะยึดข้อใดเป็นอาชีพหลัก () รับราชการ () รับจ้าง () ตัดเย็บเสื้อผ้า () ช่างเสริมสวย () ช่างก่อสร้าง () ค้าขาย () เชื้อมโลหะ () อื่น ๆ (โปรดระบุ)	[] 28
24	แหล่งเงินกู้ที่ท่านกู้ยืมมากที่สุดได้แก่ข้อใด () ไม่เคยกู้ยืม () เพื่อนบ้าน () ญาติ () สหกรณ์ () นายทุน () ธนาคาร	[] 29

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านวัฒนธรรม สังคมและเศรษฐกิจ (ต่อ)

ข้อที่	รายการ	ช่องลงรหัส
25	ท่านทราบราคาผลผลิตทางการเกษตรจากข้อใดมากที่สุด ☐ เพื่อนบ้าน ☐ พ่อค้า ☐ วิทยุ ☐ เอกสารสิ่งพิมพ์	[] 30
26	ผู้รับซื้อผลผลิตทางการเกษตรของท่านมากที่สุดได้แก่ข้อใด ☐ สหกรณ์การเกษตร ☐ เพื่อนบ้าน ☐ พ่อค้าท้องถิ่น ☐ พ่อค้าในเมือง	[] 31
27	ท่านคิดว่าผลผลิตจะขายได้ราคาดีที่สุดในวิธีใด ☐ นำส่งสหกรณ์การเกษตร ☐ นำเข้าไปขายในเมือง ☐ รัฐบาลรับซื้อในราคาประกันให้มาก	[] 32

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Pibulsongkram Rajabhat University